

Phúc Âm theo Ma-thi-ơ

Gia Phả Chúa Giê-xu

¹ Đây là gia phả của Chúa* Giê-xu, Đấng Mết-si-a,† theo dòng dõi Đa-vít và Áp-ra-ham:

² Áp-ra-ham sinh Y-sác.

Y-sác sinh Gia-cốp.

Gia-cốp sinh Giu-đa và các con.

³ Giu-đa sinh Pha-rê và Xa-ra (tên mẹ là Ta-ma).

Pha-rê sinh Hết-rôm.

Hết-rôm sinh A-ram.

⁴ A-ram sinh A-mi-na-đáp.

A-mi-na-đáp sinh Na-ách-son.

Na-ách-son sinh Sanh-môn.

⁵ Sanh-môn cưới Ra-háp, sinh Bô-ô.

Bô-ô cưới Ru-tơ, sinh Ô-bết.

Ô-bết sinh Gie-sê.

⁶ Gie-sê sinh Vua Đa-vít.

Đa-vít sinh Sa-lô-môn (mẹ là Bết-sê-ba, là bà góa U-ri).

⁷ Sa-lô-môn sinh Rô-bô-am.

Rô-bô-am sinh A-bi-gia.

A-bi-gia sinh A-sa.

---

* **1:1** Trong bản Kinh Thánh này, chữ Chúa được viết nghiêng nghĩa là không có trong nguyên bản † **1:1** Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Đấng Mết-si-a (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xức dầu. Ngài là Con Một của Đức Chúa Trời xuống thế gian làm người, chết thay cho tội lỗi loài người

⁸ A-sa sinh Giô-sa-phát.
Giô-sa-phát sinh Giô-ram.

Giô-ram sinh ‡ Ô-xia.

⁹ Ô-xia sinh Giô-tham.

Giô-tham sinh A-cha.

A-cha sinh Ê-xê-chia.

¹⁰ Ê-xê-chia sinh Ma-na-se.

Ma-na-se sinh A-môn.

A-môn sinh Giô-si-a.

¹¹ Giô-si-a sinh Giê-cô-ni-a § và các con trước
khi người Do Thái bị lưu đày qua Ba-by-
lôn.

¹² Sau khi bị lưu đày:

Giê-cô-ni-a sinh Sa-la-thi-ên.

Sa-la-thi-ên sinh Xô-rô-ba-bên.

¹³ Xô-rô-ba-bên sinh A-bi-út.

A-bi-út sinh Ê-li-a-kim.

Ê-li-a-kim sinh A-xô.

¹⁴ A-xô sinh Xa-đốc.

Xa-đốc sinh A-kim.

A-kim sinh Ê-li-út.

¹⁵ Ê-li-út sinh Ê-lê-a-sa.

Ê-lê-a-sa sinh Ma-than.

Ma-than sinh Gia-cốp.

¹⁶ Gia-cốp sinh Giô-sép, chồng Ma-ri.

Ma-ri sinh Chúa Giê-xu là Đấng Mết-si-a.

¹⁷ Vậy, từ Áp-ra-ham đến Đa-vít có mười bốn thế hệ, từ Đa-vít đến thời kỳ lưu đày ở Ba-by-lôn có mười bốn thế hệ, và từ thời kỳ lưu đày ở Ba-by-lôn đến Đấng Mết-si-a cũng có mười bốn thế hệ.

---

‡ **1:8** Nt tổ phụ của; giống 1:11 § **1:11** Nt Giê-cô-ni-a (Hy Lạp), phiên âm khác của Giê-hô-gia-kin; giống 1:12 Xem 2 Vua 24:6 và 1 Sử 3:16

Sự Giáng Sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu

¹⁸ Sự giáng sinh của Chúa Giê-xu, Đấng Mết-si-a diễn tiến như sau: Mẹ Ngài, cô Ma-ri, đã đính hôn với Giô-sép. Nhưng trước khi cưới, lúc còn là trinh nữ, cô chịu thai do quyền năng của Chúa Thánh Linh. ¹⁹ Giô-sép, vị hôn phu của Ma-ri là một người ngay lành, quyết định kín đáo từ hôn,* vì không nỡ để cô bị sỉ nhục công khai.

²⁰ Đang suy tính việc ấy, Giô-sép bỗng thấy một thiên sứ của Chúa đến với ông trong giấc mộng: “Giô-sép, con của Đa-vít. Đừng ngại cưới Ma-ri làm vợ. Vì cô ấy chịu thai do Chúa Thánh Linh. ²¹ Cô ấy sẽ sinh con trai, và người hãy đặt tên là Giê-xu, vì Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi tội lỗi.”

²² Việc xảy ra đúng như lời Chúa đã phán bảo các nhà tiên tri loan báo:

²³ “Này! Một trinh nữ sẽ chịu thai!

Người sẽ sinh hạ một Con trai,
họ sẽ gọi Ngài là Em-ma-nu-ên,†

nghĩa là ‘Đức Chúa Trời ở với chúng ta.’ ”

²⁴ Giô-sép tỉnh dậy, ông làm theo lệnh thiên sứ của Chúa, cưới Ma-ri làm vợ. ²⁵ Nhưng ông không ăn ở với cô ấy cho đến khi cô sinh con trai, và Giô-sép đặt tên là Giê-xu.

2

Những Vị Khách từ Phương Đông

¹ Chúa Giê-xu giáng sinh tại làng Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, vào đời Vua Hê-rốt. Lúc ấy, có mấy

* **1:19** Nt ly dị † **1:23** Ysai 7:14; 8:8,10

nhà bác học* từ Đông phương đến thủ đô Giê-ru-sa-lem, hỏi: ² “Vua người Do Thái mới ra đời hiện ở đâu? Chúng tôi đã thấy ngôi sao Ngài mọc lên† nên tìm đến thờ phượng Ngài.”

³ Được tin ấy, Vua Hê-rốt rất lo ngại; dân chúng tại Giê-ru-sa-lem cũng xôn xao. ⁴ Vua liền triệu tập các trưởng tế và các thầy thông giáo vào triều chất vấn: “Các tiên tri thời xưa có nói Đấng Mết-si-a sẽ sinh tại đâu không?” ⁵ Họ đáp: “Muôn tâu, tại làng Bết-lê-hem, xứ Giu-đê vì có nhà tiên tri đã viết:

⁶ ‘Bết-lê-hem tại xứ Giu-đê không còn là một làng quê tầm thường.

Đã thành trú quán Thiên Vương,
là Người chăn giữ, dẫn đường Ít-ra-ên, dân
Ta.’”‡

⁷ Vua Hê-rốt gọi riêng các nhà bác học, hỏi cho biết đích xác ngày giờ họ nhìn thấy ngôi sao xuất hiện. ⁸ Rồi vua nói với họ: “Hãy đến Bết-lê-hem và cẩn thận tìm Ấu Chúa. Khi tìm được, hãy trở về đây nói cho ta biết, để ta cũng đến thờ phượng Ngài!”

⁹ Các nhà bác học tiếp tục lên đường. Ngôi sao họ đã thấy bên Đông phương, hướng dẫn họ đến Bết-lê-hem tận nơi Con Trẻ ở. ¹⁰ Thấy lại ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng. ¹¹ Họ vào nhà, thấy Con Trẻ và mẹ Ngài, là Ma-ri, họ quỳ xuống thờ lạy Ngài, rồi dâng hiến vàng, trầm hương, và nhựa thơm.

---

* **2:1** Nt các chiêm tinh gia hoàng cung, hay magi (Hy Lạp); giống 2:7,16 † **2:2** Ngôi sao ở phương Đông ‡ **2:6** Mi 5:2; 2 Sa 5:2

¹² Sau đó, qua giấc mộng, Đức Chúa Trời dặn họ không được trở lại gặp Hê-rốt, nên họ đi đường khác để trở về.

Trốn Qua Ai Cập

¹³ Sau khi các nhà bác học đã đi, một thiên sứ của Chúa hiện ra với Giô-sép trong giấc chiêm bao: “Dậy đi! Người hãy đem Con Trẻ và mẹ Ngài lánh qua Ai Cập. Ở đó cho đến khi ta báo tin sẽ trở về, vì Hê-rốt đang tìm giết Con Trẻ.”

¹⁴ Đêm đó, Giô-sép sang Ai Cập với Con Trẻ và Ma-ri, mẹ Ngài, ¹⁵ rồi họ ngụ tại đó cho đến ngày Hê-rốt qua đời. Việc xảy ra đúng như lời Chúa phán qua nhà tiên tri: “Ta đã gọi Con Ta ra khỏi Ai Cập.”[§]

¹⁶ Khi biết mình đã bị các nhà bác học đánh lừa, Hê-rốt vô cùng giận dữ. Vua ra lệnh giết tất cả các con trai từ hai tuổi trở lại tại Bết-lê-hem và vùng phụ cận, vì theo lời khai của các nhà bác học, ngôi sao ấy xuất hiện đã hai năm.

¹⁷ Việc xảy ra đúng như lời Đức Chúa Trời phán qua Tiên tri Giê-rê-mi:

¹⁸ “Tại Ra-ma có tiếng kêu la đau buồn—
Tiếng Ra-chên than khóc đàn con,
chẳng bao giờ tìm được an ủi,
vì chúng đã khuất bóng nghìn thu.”*

Trở Về Na-xa-rét

¹⁹ Khi Hê-rốt qua đời, một thiên sứ của Chúa hiện ra với Giô-sép trong giấc mộng tại Ai Cập.

---

§ 2:15 Ô-sê 11:1 * 2:18 Giê 31:15

20 “Hãy đem Con Trẻ và mẹ Ngài về Ít-ra-ên, vì những người tìm giết Con Trẻ đã chết.”

21 Vậy Giô-sép đưa Con Trẻ và mẹ Ngài trở về Ít-ra-ên. 22 Nhưng nghe tin A-khê-lâu, con Hê-rốt lên ngôi làm vua xứ Giu-đê, Giô-sép lo ngại không dám về đó. Được Chúa chỉ dẫn trong mộng, Giô-sép đến vùng Ga-li-lê, 23 ở tại thành Na-xa-rét. Mọi việc diễn tiến đúng như lời tiên tri trong Thánh kinh: “Ngài sẽ được gọi là người Na-xa-rét.”

3

Giăng Báp-tít Dọn Đường

1 Lúc đó, Giăng Báp-tít bắt đầu giảng dạy trong đồng hoang xứ Giu-đê: 2 “Phải ăn năn tội lỗi, trở về với Đức Chúa Trời, vì Nước Thiên Đàng gần đến!” 3 Tiên tri Y-sai đã nói về Giăng: “Người là tiếng gọi nơi đồng hoang:

‘Chuẩn bị đường cho Chúa Hằng Hữu đến!
Dọn sạch đường chờ đón Ngài.’ ”*

4 Giăng mặc áo lông lạc đà, thắt dây lưng da, ăn châu chấu và mật ong rừng. 5 Người từ Giê-ru-sa-lem, cả vùng Giu-đê và đồng bằng sông Giô-đan lũ lượt kéo đến nghe Giăng giảng dạy. 6 Khi họ xưng tội, Giăng làm lễ báp-tem† cho họ dưới sông Giô-đan.

7 Nhưng khi thấy nhiều thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê đến xem ông làm báp-tem, Giăng từ khước và quả rằng: “Con cái loài rắn! Làm sao các

* 3:3 Ysai 40:3 † 3:6 Thánh lễ đìm mình trong nước

ông có thể tránh thoát hình phạt của Đức Chúa Trời? ⁸ Muốn chịu báp-tem, các ông phải có một đời sống mới, chứng tỏ lòng ăn năn trở lại với Đức Chúa Trời. ⁹ Đừng tưởng mình là dòng dõi Áp-ra-ham thì Đức Chúa Trời sẽ dung tha! Vì Đức Chúa Trời có quyền biến những hòn đá này thành con cháu Áp-ra-ham! ¹⁰ Lưỡi búa xét đoán của Đức Chúa Trời đã vung lên! Cây nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn ném vào lửa.”

¹¹ “Tôi dùng nước làm báp-tem cho những người ăn năn tội, nhưng Đấng đến sau tôi sẽ làm báp-tem bằng Thánh Linh và lửa. Người cao quý hơn tôi vô cùng; tôi không xứng đáng hầu hạ Người. ¹² Người sẽ sảy lúa thật sạch, đem trữ lúa vào kho và đốt rơm rác trong lò lửa chẳng hề tắt.”

Chúa Chịu Báp-tem

¹³ Từ xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu xuống bờ sông Giô-đan để nhờ Giăng làm báp-tem. ¹⁴ Nhưng Giăng hết sức từ chối: “Đứng ra, chính tôi phải xin Chúa làm báp-tem, sao Chúa đến với tôi.”

¹⁵ Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Cứ làm đi, vì chúng ta nên chu toàn mọi ý muốn của Đức Chúa Trời.” Vậy Giăng vâng lời Ngài.

¹⁶ Sau khi chịu báp-tem, Chúa Giê-xu vừa lên khỏi nước, các tầng trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống như bồ câu và đậu trên Ngài. ¹⁷ Từ trời có tiếng phán vang dội: “Đây là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn.”

4

Sự Cám Dỗ của Chúa Giê-xu

¹ Sau đó, Chúa Thánh Linh đưa Chúa Giê-xu vào hoang mạc để chịu ma quỷ cám dỗ. ² Chúa nhịn ăn suốt bốn mươi ngày bốn mươi đêm nên Ngài đói.

³ Lúc đó ma quỷ liền đến và nói với Ngài: “Nếu Thầy là Con Đức Chúa Trời hãy hóa đá này thành bánh.”

⁴ Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh chép: ‘Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh, nhưng nhờ vâng theo mọi lời Đức Chúa Trời phán dạy.’*”

⁵ Ma quỷ liền đưa Ngài đến thành thánh Giê-ru-sa-lem, đặt Ngài trên nóc Đền Thờ. ⁶ Nó xúi giục: “Để chứng tỏ Thầy là Con Đức Chúa Trời, Thầy cứ lao mình xuống đi! Vì Thánh Kinh chép: ‘Ngài sẽ sai thiên sứ bảo vệ Con.

Và họ sẽ giữ Con trong tay mình cho chân Con không vấp ngã vào đá.’†”

⁷ Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh cũng dạy: ‘Đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người.’‡”

⁸ Tiếp đó, ma quỷ đem Chúa lên đỉnh núi cao, chỉ cho Ngài các nước vinh quang rực rỡ khắp thế giới. ⁹ Nó nói: “Nếu Thầy quỳ gối lạy tôi, tôi sẽ cho Thầy tất cả!”

¹⁰ Chúa Giê-xu quở: “Lui đi Sa-tan! Vì Thánh Kinh dạy: ‘Người chỉ thờ lạy Chúa là Đức Chúa Trời người,

* **4:4** Phục 8:3 † **4:6** Thi 91:11-12 ‡ **4:7** Phục 6:16

và chỉ phục vụ Ngài mà thôi. 'S"

¹¹ Ma quý liền rút lui, các thiên sứ đến và phục vụ Chúa Giê-xu.

Bắt Đầu Chức Vụ của Chúa Giê-xu

¹² Được tin Giăng bị tù, Chúa Giê-xu lìa xứ Giu-đê về thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê. ¹³ Ngài lại rời Na-xa-rét, đến ngụ tại thành Ca-bê-na-um bên bờ biển Ga-li-lê, cạnh vùng Sa-bu-luân và Nép-ta-li. ¹⁴ Việc xảy ra đúng như lời Tiên tri Y-sai:

¹⁵ "Đất Sa-bu-luân và Nép-ta-li,
cạnh bờ biển, bên kia sông Giô-đan,
là miền Ga-li-lê có nhiều dân ngoại cư trú,
¹⁶ dân vùng ấy đang ngồi trong bóng tối
đã thấy ánh sáng chói lòa.

Đang ở trong tử địa âm u

bỗng được ánh sáng chiếu soi."*

¹⁷ Từ đó, Chúa Giê-xu bắt đầu giảng dạy: "Hãy ăn năn tội lỗi, quay về với Đức Chúa Trời, vì Nước Thiên Đàng gần đến!"

Các Môn Đệ Đầu Tiên

¹⁸ Một hôm, Chúa đang đi ven bờ biển Ga-li-lê, gặp hai anh em—Si-môn, còn gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê—đang thả lưới đánh cá, vì họ làm nghề chài lưới. ¹⁹ Chúa Giê-xu gọi họ: "Hãy theo Ta! Ta sẽ đào luyện các con thành người đánh lưới người." ²⁰ Họ liền bỏ lưới chài, đi theo Chúa.

²¹ Đi khỏi đó một quãng, Chúa thấy hai anh em Gia-cơ và Giăng, con trai Xê-bê-đê, đang ngồi vá lưới với cha trên thuyền. Chúa gọi hai anh em.

§ 4:10 Phục 6:13 * 4:16 Ysai 9:1-2

22 Họ lập tức bỏ thuyền, từ giã cha mình, đi theo Chúa.

Đoàn Dân Đông Theo Chúa Giê-xu

23 Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong các hội đường, công bố Phúc Âm về Nước Trời. Và Ngài chữa lành mọi bệnh tật cho dân chúng.

24 Danh tiếng Chúa đồn qua bên kia biên giới Ga-li-lê, lan khắp xứ Sy-ri, đến nỗi dân chúng đem tất cả người đau yếu đến với Ngài. Bất cứ bệnh tật gì, động kinh, tê liệt, hay quỷ ám—Chúa đều chữa lành cả. 25 Đoàn dân đông đảo từ xứ Ga-li-lê, Mươi Thành, Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, và miền đông sông Giô-đan kéo nhau đi theo Chúa.

5

Bài Giảng trên Núi

1 Thấy dân chúng tụ tập đông đúc, Chúa Giê-xu lên trên sườn núi ngồi xuống. Các môn đệ tụ tập chung quanh, 2 và Ngài bắt đầu dạy dỗ họ.

Các Phước Hạnh

- 3 “Phước cho ai biết tâm linh mình nghèo khó, vì sẽ hưởng Nước Trời.
- 4 Phước cho người than khóc, vì sẽ được an ủi.
- 5 Phước cho người khiêm nhu, vì sẽ được đất đai.
- 6 Phước cho người khao khát điều công chính vì sẽ được thỏa mãn.
- 7 Phước cho người có lòng thương người, vì sẽ được Chúa thương xót.

- 8 Phước cho lòng trong sạch,
vì sẽ thấy Đức Chúa Trời.
- 9 Phước cho người hòa giải,
vì sẽ được gọi là con của Đức Chúa Trời.
- 10 Phước cho ai chịu bức hại khi làm điều công
chính,
vì sẽ hưởng Nước Trời.
- 11 Phước cho các con khi bị người ta nhục mạ,
bức hại, và vu cáo đủ điều, chỉ vì các con theo
Ta. 12 Các con nên hân hoan, mừng rỡ vì sẽ được
giải thưởng lớn dành sẵn trên trời. Ngày xưa,
các nhà tiên tri cũng từng bị bức hại như thế.”

Muối và Ánh Sáng

13 “Các con là muối của đất; nếu các con đánh
mất phẩm chất của mình, làm sao lấy lại được?
Các con sẽ trở thành vô dụng, bị vứt bỏ và chà
đạp như muối hết mặn.

14 Các con là ánh sáng của thế giới, như một
thành phố sáng rực trên đỉnh núi cho mọi người
nhìn thấy trong đêm tối. 15 Không ai thắp đèn
rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để soi
sáng mọi người trong nhà. 16 Cũng thế, các con
phải soi sáng cho mọi người, để họ thấy việc làm
tốt đẹp của các con và ca ngợi Cha các con trên
trời.”

Dạy về Luật Pháp

17 “Đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ luật pháp và
lời tiên tri. Không, Ta đến để hoàn thành luật
pháp và thực hiện các lời tiên tri. 18 Ta nói quả
quyết: Một khi trời đất vẫn còn thì không một

chi tiết nào trong luật pháp bị xóa bỏ, trước khi mục đích luật pháp được hoàn thành. ¹⁹ Người nào phạm điều răn nhỏ nhất và quyến rũ người khác làm theo là người hèn mọn nhất trong Nước Trời. Trái lại, người nào vâng giữ điều răn và dạy người khác làm theo là người lớn trong Nước Trời.

²⁰ Ta cảnh báo các con—nếu đức hạnh các con không khá hơn các thầy dạy luật và Pha-ri-si, các con sẽ không được vào Nước Trời.”

Dạy về Nóng Giận

²¹ “Các con nghe người xưa nói: ‘Các người không được giết người. Ai giết người phải bị đưa ra tòa xét xử.’* ²² Nhưng Ta phán: Người nào giận anh chị em mình cũng phải bị xét xử; người nào nặng lời nhiếc mắng anh chị em cũng phải ra tòa; người nào nguyện rửa anh chị em sẽ bị lửa địa ngục hình phạt.

²³ Vậy, khi các con dâng lễ vật trước bàn thờ trong Đền Thờ, chớ nhớ còn có điều bất hòa nào với anh chị em, ²⁴ các con cứ để lễ vật trên bàn thờ, đi làm hòa với người đó, rồi hãy trở lại dâng lễ vật lên Đức Chúa Trời.

²⁵ Khi có việc tranh chấp, nên tìm cách thỏa thuận với đối phương trước khi quá muộn; nếu không, họ sẽ đưa các con ra tòa, các con sẽ bị tống giam ²⁶ và ở tù cho đến khi trả xong đồng xu cuối cùng.”

Dạy về Tội Ngoại Tình

---

* **5:21** Xuất 20:13; Phục 5:17

27 “Các con có nghe luật pháp dạy: ‘Các người không được ngoại tình.’† 28 Nhưng Ta phán: Người nào nhìn phụ nữ với con mắt thèm muốn là đã phạm tội ngoại tình trong lòng rồi. 29 Nếu mắt bên phải gây cho các con phạm tội, cứ móc nó ném đi, vì thà chột mắt còn hơn cả thân thể bị ném vào hỏa ngục. 30 Nếu tay phải gây cho các con phạm tội, cứ cắt bỏ đi, vì thà cụt tay còn hơn cả thân thể bị sa vào hỏa ngục.”

Dạy về Ly Dị

31 “Các con có nghe luật pháp dạy: ‘Người nào ly dị vợ, phải trao cho vợ chứng thư ly dị.’‡ 32 Nhưng Ta phán: Nếu người nào ly dị không phải vì vợ gian dâm, là gây cho nàng phạm tội ngoại tình khi tái giá. Còn người nào cưới nàng cũng phạm tội ngoại tình.”

Dạy về Thề Nguyện

33 “Các con có nghe người xưa dạy: ‘Không được bội lời thề, nhưng phải làm trọn mọi điều thề nguyện với Chúa Hằng Hữu.’§ 34 Nhưng Ta phán cùng các con: Đừng bao giờ thề thốt! Đừng chỉ trời mà thề, vì là ngai Đức Chúa Trời, 35 đừng chỉ đất mà thề, vì là bệ chân Ngai; đừng chỉ thành Giê-ru-sa-lem mà thề vì là thành của Vua lớn. 36 Cũng đừng chỉ đầu mình mà thề vì các con không thể thay đổi một sợi tóc thành đen hay trắng. 37 Nhưng chỉ nên nói: ‘Đúng’ hay ‘Không’ là đủ. Càng thề thốt càng chứng tỏ mình sai quấy.”

---

† 5:27 Xuất 20:14; Phục 5:18 ‡ 5:31 Phục 24:1 § 5:33 Dân 30:2

Dạy về Sự Báo thù

³⁸ “Các con có nghe luật pháp dạy: ‘Người nào móc mắt người khác, phải bị móc mắt; ai đánh gãy răng người, phải bị đánh gãy răng.’*
³⁹ Nhưng Ta phán: Đừng chống cự người ác! Nếu các con bị tát má bên này, cứ đưa luôn má bên kia! ⁴⁰ Nếu có người kiện các con ra tòa để đoạt chiếc áo ngắn, cứ cho luôn áo dài. ⁴¹ Nếu có ai bắt các con khuôn vác một dặm đường†, nên đi luôn hai dặm. ⁴² Ai xin gì, cứ cho; ai mượn gì, đừng từ chối.”

Dạy về Yêu kẻ thù

⁴³ “Các con có nghe luật pháp nói: ‘Yêu người lân cận’‡ và ghét người thù nghịch. ⁴⁴ Nhưng Ta phán: Phải yêu kẻ thù, và cầu nguyện cho người bức hại các con. ⁴⁵ Có như thế, các con mới xứng đáng làm con cái Cha trên trời. Vì Ngài ban nắng cho người ác lẫn người thiện, ban mưa cho người công chính lẫn người bất chính. ⁴⁶ Nếu các con chỉ yêu những người yêu mình thì tốt đẹp gì đâu? Người thu thuế cũng yêu nhau lối ấy. ⁴⁷ Nếu các con chỉ kết thân với anh chị em mình thì có hơn gì người khác? Người ngoại đạo cũng kết thân như thế. ⁴⁸ Các con phải toàn hảo như Cha các con trên trời là toàn hảo.”

6

Dạy về Cứu Tế

---

* **5:38** Xuất 21:24; Lê 24:20; Phục 19:21 † **5:41** Khoảng 1.478 mét ‡ **5:43** Lê 19:18

1 “Phải thận trọng! Đừng phô trương các việc từ thiện của mình, vì như thế các con sẽ mất phần thưởng của Cha các con trên trời. 2 Khi các con bố thí, đừng khua chiêng gióng trống cho người ta chú ý ca ngợi như bọn đạo đức giả từng làm trong hội đường và ngoài phố chợ. Ta quả quyết bọn ấy không còn được khen thưởng gì đâu. 3 Nhưng khi tay phải các con cứu tế, đừng để tay trái biết. 4 Nên giữ cho kín đáo và Cha các con là Đấng biết mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho các con.”

Dạy về Cầu Nguyện và Kiên Ẩn

5 “Khi các con cầu nguyện, đừng bắt chước bọn đạo đức giả đứng cầu nguyện giữa phố chợ và trong hội đường cốt cho mọi người trông thấy. Ta cho các con biết, bọn đó không còn được thưởng gì đâu. 6 Nhưng khi các con cầu nguyện, nên vào phòng riêng đóng cửa lại, kín đáo cầu nguyện với Cha trên trời, Cha các con biết hết mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho các con.

7 Khi cầu nguyện, các con đừng làm nhảm nhiều lời như người ngoại đạo, vì họ tưởng phải lặp lại lời cầu nguyện mới linh nghiệm. 8 Đừng bắt chước họ, vì Cha các con biết rõ nguyện vọng các con trước khi các con cầu xin! 9 Vậy, các con nên cầu nguyện như sau:

Lạy Cha chúng con trên trời,
Danh Cha được tôn thánh.

10 Xin Nước Cha sớm đến,
Ý muốn Cha thực hiện dưới đất
như đã từng thực hiện trên trời.

- 11 Xin cho chúng con đủ ăn hằng ngày,
12 xin tha thứ hết lỗi lầm chúng con,
như chúng con tha lỗi cho người nghịch
cùng chúng con.
- 13 Xin đừng đưa chúng con vào vòng cám dỗ,
nhưng giải cứu chúng con khỏi điều gian ác.
- 14 Cha các con trên trời sẽ tha lỗi các con nếu
các con tha lỗi cho người khác, 15 Nhưng nếu các
con không tha thứ, Ngài cũng sẽ không tha thứ
các con.
- 16 Khi kiêng ăn, các con đừng đóng kịch như
bọn đạo đức giả để mặt mày hốc hác tiêu tụy. Ta
cho các con biết, bọn ấy không còn được thưởng
gì đâu. 17 Nhưng khi các con kiêng ăn, phải rửa
mặt, chải đầu. 18 Như thế, ngoài Cha trên trời,
không ai biết các con đang đói. Cha các con là
Đấng biết hết mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho
các con.”

Dạy về Tiền và Tài Sản

- 19 “Đừng tích trữ của cải dưới đất, là nơi có
mối mọt, ten rỉ dễ bị hư hỏng, hủy hoại, và trộm
đào gạch, khoét vách mà lấy. 20 Hãy tích trữ của
cải trên trời, là nơi không có mối mọt, ten rỉ,
chẳng bị hư hỏng, hủy hoại hay trộm cắp bao
giờ. 21 Vì của cải các con để đâu, lòng các con
sẽ bị thu hút vào đó.
- 22 Mắt là ngọn đèn của thân thể. Nếu mắt
các con sáng suốt, cả con người mới trong sạch.
23 Nhưng nếu mắt bị quáng lòa, cả thân thể sẽ
tối tăm, và cảnh tối tăm này thật là khủng khiếp!

²⁴ Các con không thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này yêu chủ kia, trọng chủ này khinh chủ khác. Các con không thể phụng sự cả Đức Chúa Trời lẫn tiền tài.

²⁵ Ta khuyên các con đừng lo âu vì vấn đề cơm áo. Đời sống không quý hơn thức ăn, thức uống sao? Thân thể không trọng hơn quần áo sao?

²⁶ Hãy xem loài chim. Chúng chẳng gieo, gặt, cũng chẳng tích trữ vào kho, nhưng Cha các con trên trời vẫn nuôi chúng. Các con không có giá trị hơn loài chim sao? ²⁷ Trong các con có ai lo âu mà kéo dài đời mình thêm được một giờ không?

²⁸ Sao các con lo âu về quần áo? Hãy xem hoa huệ ngoài đồng, chúng chẳng làm việc nặng nhọc, cũng chẳng se tơ kéo chỉ. ²⁹ Thế mà giàu có sang trọng như Vua Sa-lô-môn cũng không được mặc áo đẹp bằng hoa huệ. ³⁰ Cỏ hoa ngoài đồng là loài sớm nở tối tàn mà Đức Chúa Trời còn cho mặc đẹp như thế, lẽ nào Ngài không cung cấp y phục cho các con đầy đủ hơn sao? Tại sao các con thiếu đức tin đến thế?

³¹ Vậy các con đừng lo âu về điều này, và tự hỏi: 'Chúng ta sẽ ăn gì? Chúng ta sẽ uống gì? Chúng ta sẽ mặc gì?' ³² Vì những điều này là điều người ngoại đạo vẫn lo tìm kiếm, nhưng Cha các con trên trời thừa biết nhu cầu của các con. ³³ Nhưng trước hết các con phải tìm kiếm nước của Đức Chúa Trời và sống công chính, Ngài sẽ cung cấp đầy đủ mọi nhu cầu cho các con.

³⁴ Vì thế, các con đừng lo âu về tương lai. Ngày mai sẽ lo việc ngày mai. Nỗi khó nhọc từng ngày

cũng đã đủ rồi.”

7

Đừng Lên Án Người Khác

¹ “Đừng lên án ai, các con sẽ khỏi bị lên án. ² Vì các con đối với người ta cách nào, họ sẽ đối với các con cách ấy. Các con lường cho người ta mức nào, họ sẽ theo mức ấy lường lại cho các con.

³ Sao các con nhìn thấy cái dằm trong mắt người khác mà không biết có cả khúc gỗ trong mắt mình? ⁴ Sao các con dám nói: ‘Này anh, để tôi lấy cái dằm trong mắt cho anh’ khi chính các con không thấy khúc gỗ trong mắt mình? ⁵ Hạng đạo đức giả! Trước hết phải lấy cái dằm ra khỏi mắt mình, mới có thể thấy rõ và giúp đỡ người khác.

⁶ Đừng đưa vật thánh cho người trụy lạc, đừng trao châu ngọc cho heo vì họ sẽ chà đạp rồi quay lại tấn công các con.”

Ảnh Hưởng Sự Cầu Nguyện

⁷ “Hãy xin, sẽ được. Hãy tìm, sẽ gặp. Hãy gõ cửa, cửa sẽ mở ra. ⁸ Vì bất kỳ ai xin, sẽ được, ai tìm, sẽ gặp và cửa sẽ mở cho người nào gõ.

⁹ Có người cha nào khi con mình xin bánh mà cho đá, ¹⁰ hay xin cá, lại cho rắn chẳng? ¹¹ Các con vốn là người xấu xa còn biết cho con mình vật tốt, huống chi Cha các con trên trời chẳng ban vật tốt cho người cầu xin Ngài sao?”

Luật Vàng

¹² “Hãy làm cho người khác điều các con muốn người ta làm cho mình. Câu này đúc kết tất cả sự dạy của luật pháp và các sách tiên tri.”

Cửa Hẹp

¹³ “Vào Nước Đức Chúa Trời chỉ bằng cửa hẹp, vì cửa rộng và đường thênh thang dẫn xuống địa ngục; quá nhiều người chọn lối đi dễ dãi đó!

¹⁴ Còn cửa hẹp và đường chật dẫn vào nguồn sống, lại có ít người tìm thấy.”

Cây và Quả

¹⁵ “Phải để phòng các tiên tri giả đội lốt chiên hiền lành trà trộn vào hàng ngũ các con, kỳ thực chỉ là muông sói hay cắn xé. ¹⁶ Cứ nhìn vào hành động mà nhận ra chúng nó, chẳng khác nào xem quả biết cây. Bụi gai độc chẳng bao giờ sinh quả nho; gai xương rồng không hề sinh quả vả. ¹⁷ Vì cây lành sinh quả lành; cây độc sinh quả độc. ¹⁸ Loại cây lành trong vườn chẳng bao giờ sinh quả độc; còn loại cây độc cũng chẳng sinh quả lành. ¹⁹ Cây nào không sinh quả lành đều bị chủ đốn bỏ. ²⁰ Vậy, các con có thể nhận ra bọn giáo sư giả nhờ xem hành động của chúng.”

Môn Đệ Thật

²¹ “Không phải người nào gọi Ta: ‘Chúa! Chúa!’ cũng được vào Nước Trời, chỉ những người vâng theo ý Cha Ta trên trời mới được vào đó. ²² Trong ngày phán xét sẽ có nhiều người phân trần: ‘Thưa Chúa! Chúa! Chúng tôi đã giới thiệu Chúa cho nhiều người, đã dùng Danh Chúa

để đuổi quỷ và làm nhiều phép lạ.’²³ Nhưng Ta sẽ đáp: ‘Ta không hề biết các người. Lui ngay cho khuất mắt Ta, vì các người chỉ làm việc gian ác.’ ”

Xây Nhà trên Vàng Đá

²⁴ “Ai nghe lời Ta và thực hành mới là người khôn ngoan, giống như người xây nhà trên vàng đá vững chắc. ²⁵ Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi mạnh tàn phá, nhưng ngôi nhà không sụp đổ vì đã xây trên vàng đá. ²⁶ Còn ai nghe lời Ta mà không thực hành là người khờ dại, chẳng khác gì xây nhà trên bãi cát. ²⁷ Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi tới tàn phá, ngôi nhà sụp đổ, hư hại nặng nề.”

²⁸ Dân chúng nghe xong đều ngạc nhiên về lời dạy của Chúa. ²⁹ Vì Ngài giảng dạy đầy uy quyền, khác hẳn các thầy dạy luật của họ.

8

Chúa Giê-xu Chữa Lành Bệnh Phong Hủi

¹ Khi Chúa Giê-xu xuống núi, có đoàn dân đông đi theo. ² Một người phong hủi đến gần, quỳ trước mặt Chúa, nài xin: “Nếu Chúa vui lòng, Chúa có thể chữa cho con được sạch.”

³ Chúa Giê-xu đưa tay sờ người phong hủi và phán: “Ta sẵn lòng, lành bệnh đi!” Lập tức bệnh phong hủi biến mất. ⁴ Chúa Giê-xu phán với anh: “Con đừng cho ai biết, nhưng cứ đến ngay thầy tế lễ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật pháp

Môi-se ấn định, để chứng tỏ cho mọi người biết con được lành.”

Đức Tin của Viên Chức La Mã

⁵ Khi Chúa vào thành Ca-bê-na-um, một viên đội trưởng La Mã đến cầu cứu: ⁶ “Thưa Chúa, đây tớ của tôi đang nằm bại liệt ở nhà, đau đớn lắm.”

⁷ Chúa đáp: “Ta sẽ đến chữa lành cho anh ấy.”

⁸ Viên đội trưởng thưa: “Chúa không phải đến, vì tôi không xứng đáng rước Chúa về nhà, Chúa chỉ truyền lệnh từ đây, đây tớ tôi sẽ được lành. ⁹ Tôi biết rõ, vì tôi thuộc quyền các cấp chỉ huy, và dưới quyền tôi cũng có nhiều binh sĩ. Tôi bảo tên này ‘Đi,’ nó đi, bảo tên kia ‘Đến,’ nó đến. Tôi sai đây tớ tôi ‘Hãy làm việc này,’ nó liền vâng lời. Vậy Chúa chỉ cần ra lệnh, đây tớ tôi sẽ được lành.”

¹⁰ Khi Chúa Giê-xu nghe điều đó, Ngài ngạc nhiên quay lại với những người theo Ngài, Ngài phán: “Thật, trong cả xứ Ít-ra-ên, Ta cũng chưa thấy ai có đức tin như người này! ¹¹ Ta cho anh chị em biết, sẽ có nhiều dân ngoại từ các nơi trên thế giới đến dự tiệc trên Nước Trời với Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. ¹² Trong khi đó, nhiều người Ít-ra-ên được gọi là ‘con dân Nước Trời’ lại bị ném ra chỗ tối tăm, là nơi đầy tiếng than khóc và nghiến răng.”

¹³ Chúa Giê-xu nói với viên đội trưởng: “Ông cứ an tâm về nhà! Việc sẽ xảy ra đúng như điều ông tin.” Ngay giờ đó, người đây tớ được lành.

Chúa Chữa Lành Nhiều Người Bệnh

¹⁴ Chúa Giê-xu vào nhà Phi-e-rơ, bà gia Phi-e-rơ đang sốt nặng, nằm trên giường bệnh. ¹⁵ Khi Chúa Giê-xu nắm tay bà, cơn sốt liền dứt. Bà đứng dậy phục vụ Chúa.

¹⁶ Tối hôm ấy, người ta đem nhiều người bị quỷ ám đến gặp Chúa Giê-xu. Chúa chỉ quở một lời, các quỷ liền ra khỏi. Ngài cũng chữa lành mọi người bệnh tại đó. ¹⁷ Đúng như Tiên tri Y-sai đã viết:

“Người đã mang tật nguyên của chúng ta,
gánh bệnh hoạn thay chúng ta.”*

Giá của Sự Theo Chúa Giê-xu

¹⁸ Thấy đoàn dân đứng chung quanh quá đông, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ sửa soạn vượt biển sang bờ bên kia.

¹⁹ Một thầy dạy luật đến thưa Chúa: “Thưa Thầy, dù Thầy đi đâu, tôi cũng xin theo!”

²⁰ Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu!”

²¹ Một môn đệ tỏ vẻ do dự: “Thưa Chúa, đợi khi nào cha con mất, con sẽ theo Chúa.”

²² Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Con cứ theo Ta ngay. Để những người chết phần tâm linh lo mai táng người chết của họ.”

Chúa Giê-xu Dẹp Yên Trận Bão

²³ Chúa Giê-xu và các môn đệ xuống thuyền, vượt biển qua bờ bên kia. ²⁴ Thành linh có trận

---

* **8:17** Ysai 53:4

bão nổi lên, sóng tràn ập vào thuyền. Nhưng Chúa Giê-xu đang ngủ. ²⁵ Các môn đệ đến đánh thức Ngài, hốt hải thưa: “Chúa ơi, xin cứu chúng con, chúng con chết mất!”

²⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Sao các con sợ hãi thế? Đức tin các con thật kém cỏi!” Rồi Ngài đứng dậy quở gió và biển, lập tức biển lặng gió yên.

²⁷ Các môn đệ kinh ngạc hỏi nhau: “Người là ai mà đến gió và biển cũng phải vâng lời?”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Hai Người bị Quỷ Ám

²⁸ Qua đến bờ biển vùng Ga-đa-ren, có hai người bị quỷ ám đến gặp Chúa. Họ sống ngoài nghĩa địa, hung dữ đến nỗi chẳng ai dám đi ngang qua đó.

²⁹ Họ kêu la: “Con Đức Chúa Trời! Ngài đến đây làm gì? Ngài đến hình phạt chúng tôi trước thời hạn của Chúa sao?”

³⁰ Gần đó có bầy heo đông đang ăn. ³¹ Bọn quỷ nài nỉ: “Nếu Ngài đuổi chúng tôi, xin cho chúng tôi nhập vào bầy heo.”

³² Chúa ra lệnh: “Đi ra!” Chúng ra khỏi hai người, nhập vào bầy heo. Cả bầy heo liền lao đầu qua bờ đá, rơi xuống biển, chết chìm dưới nước.

³³ Bọn chăn heo chạy vào thành báo lại mọi việc, kể cả việc xảy ra cho các người bị quỷ ám.

³⁴ Mọi người trong thành kéo ra xem Chúa Giê-xu. Khi nhìn thấy Chúa, họ nài xin Ngài đi nơi khác.

9

Chúa Giê-xu Chữa Người Bại

¹ Chúa Giê-xu xuống thuyền vượt biển về thành Ca-bê-na-um là nơi Ngài thường cư trú.

² Người ta mang đến một người bại nằm trên đệm. Thấy đức tin của họ, Chúa Giê-xu phán với người bại: “Hãy vững lòng, hỡi con! Tội lỗi con đã được tha rồi!”

³ Mấy thầy dạy luật nghĩ thầm: “Ông này phạm thượng quá! Không lẽ ông tự cho mình là Đức Chúa Trời sao?”

⁴ Chúa Giê-xu đọc được ý tưởng họ, liền hỏi: “Sao các ông nghĩ như thế? ⁵ Trong hai cách nói: ‘Tội lỗi con đã được tha’ hoặc ‘Hãy đứng dậy và bước đi,’ cách nào dễ hơn? ⁶ Để các ông biết Con Người ở trần gian có quyền tha tội, Ta sẽ chữa lành người bại này.” Chúa Giê-xu quay lại phán cùng người bại: “Con đứng dậy! Đem đệm về nhà!”

⁷ Người bại liền vâng dậy và đi về nhà. ⁸ Dân chúng thấy việc xảy ra đều kinh sợ. Họ ca ngợi Đức Chúa Trời đã ban quyền năng phi thường cho loài người.

Chúa Giê-xu Gọi Ma-thi-ơ

⁹ Trên đường đi, Chúa Giê-xu thấy Ma-thi-ơ đang làm việc tại sở thu thuế. Chúa gọi: “Con hãy theo Ta!” Ma-thi-ơ liền đứng dậy theo Ngài.

¹⁰ Chúa Giê-xu và các môn đệ ăn tối tại nhà Ma-thi-ơ. Có nhiều người thu thuế và người mang tiếng xấu trong xã hội ngồi ăn chung với Chúa.

¹¹ Mấy thầy Pha-ri-si bất bình, đến chất vấn các

môn đệ Ngài: “Sao Thầy các anh ngồi ăn với hạng người xấu xa đó?”

¹² Chúa Giê-xu nghe điều đó, Ngài đáp: “Vì người bệnh mới cần y sĩ, chứ người khỏe mạnh không cần!” ¹³ Ngài tiếp: “Thôi, các ông cứ đi và học ý nghĩa câu Thánh Kinh này: ‘Ta chẳng muốn sinh tể, lễ vật, Ta chỉ muốn lòng nhân từ.’* Vì Ta đến trần gian không phải để gọi người thánh thiện, nhưng để kêu gọi người có tội.”

Thảo Luận về Kiêng Ăn

¹⁴ Một hôm, các môn đệ của Giảng Báp-tít đến hỏi Chúa Giê-xu: “Tại sao môn đệ của Thầy không kiêng ăn, còn chúng tôi và các thầy Pha-ri-si đều phải kiêng ăn?”

¹⁵ Chúa Giê-xu đáp: “Bạn chàng rể có buồn rầu kiêng ăn trong ngày cưới không? Chỉ khi nào chàng rể đi, họ mới không thiết gì đến ăn uống nữa.

¹⁶ Không ai vá miếng vải mới vào áo cũ, vì miếng vá sẽ toạc ra, đường rách càng rộng hơn.

¹⁷ Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì bầu da sẽ nứt, rượu chảy hết, mà bầu cũng không dùng được nữa. Muốn giữ cho lâu dài, rượu mới phải đổ vào bầu mới.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Vì Đức Tin

¹⁸ Chúa Giê-xu đang giảng dạy, viên quản lý hội đường Do Thái đến quỳ lạy trước mặt Ngài, thưa: “Con gái tôi vừa chết! Xin Thầy đến đặt tay trên mình nó, cho nó sống lại.”

---

* 9:13 Ôsê 6:6

19 Chúa Giê-xu và các môn đệ đến nhà viên quản lý. 20 Một người phụ nữ mắc bệnh rong huyết đã mười hai năm đi theo sau, sờ tròn áo Chúa, 21 vì bà nghĩ: “Chỉ sờ áo Chúa là ta lành bệnh!”

22 Chúa Giê-xu quay lại nhìn thấy bà liền bảo: “Con gái Ta ơi, con cứ mạnh dạn! Đức tin của con đã chữa cho con lành.” Ngay lúc ấy, bà được lành bệnh.

23 Khi Chúa Giê-xu vào nhà viên quản lý hội đường, Ngài nhìn thấy dân chúng tụ tập huyên náo và nghe nhạc tang lễ. 24 Chúa phán: “Đi chỗ khác! Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu!” Nhưng họ quay lại chế nhạo Ngài. 25 Khi đám đông đi khỏi, Chúa Giê-xu vào bên giường đưa bé, nắm tay nó. Nó liền đứng dậy, lành mạnh như thường. 26 Tin ấy được loan truyền khắp nơi.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Người Khiếm Thị

27 Chúa Giê-xu đang đi, hai người khiếm thị theo sau, kêu xin: “Lạy Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!”

28 Khi Chúa vào nhà, họ cũng theo vào. Chúa Giê-xu hỏi: “Các con tin Ta có quyền chữa lành cho các con không?”

Họ đáp: “Thưa Chúa, chúng con tin!”

29 Chúa sờ mắt hai người, rồi bảo: “Theo đức tin các con, mắt các con phải được lành!” 30 Lập tức mắt hai người thấy rõ, Chúa phán họ không được nói cho ai biết, 31 nhưng vừa ra khỏi nhà, họ đồn Danh Chúa khắp nơi.

³² Họ vừa đi khỏi, người ta mang đến cho Chúa một người câm bị quỷ ám. ³³ Chúa đuổi quỷ, người câm liền nói được. Dân chúng kinh ngạc bảo nhau: “Đây là việc dị thường, chưa từng thấy trong Ít-ra-ên!”

³⁴ Nhưng các thầy Pha-ri-si bình phẩm: “Ông ấy dùng quyền của quỷ vương mà trừ quỷ.”

Lòng Thương Vô Hạn

³⁵ Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố, làng mạc trong vùng, giảng dạy trong các hội đường, công bố Tin Mừng Nước Trời. Đến nơi nào, Ngài cũng chữa lành mọi bệnh tật. ³⁶ Thấy đoàn dân đông đảo, Chúa động lòng thương xót vì họ yếu đuối khốn khổ, tản lạc bơ vơ chẳng khác đàn chiên không có người chăn. ³⁷ Chúa phán cùng các môn đệ: “Mùa gặt thật trủng, song thợ gặt quá ít. ³⁸ Các con hãy cầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm nhiều thợ gặt vào đồng lúa của Ngài!”

10

Chúa Giê-xu Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi Ra

¹ Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ đến gần, cho họ quyền năng đuổi quỷ và chữa bệnh. ² Đây là tên mười hai sứ đồ:

Đầu tiên là Si-môn (còn gọi là Phi-e-rơ),
 Kế đến là Anh-rê (em Si-môn),
 Gia-cơ (con Xê-bê-đê),
 Giăng (em Gia-cơ),
³ Phi-líp,
 Ba-thê-lê-my,

Thô-ma,
Ma-thi-ơ (người thu thuế),
Gia-cơ (con An-phê),
Tha-đê,
⁴ Si-môn (đảng viên Xê-lốt),
Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (người phản Chúa sau này).

⁵ Chúa Giê-xu sai mười hai sứ đồ lên đường và căn dặn: “Đừng đi đến các dân ngoại hoặc vào các thành của người Sa-ma-ri, ⁶ nhưng trước hết hãy đi tìm các con chiên thất lạc của nhà Ít-ra-ên. ⁷ Hãy đi và loan báo cho họ biết Nước Trời đã đến gần. ⁸ Hãy chữa lành bệnh tật, trị chứng phong hủi, khiến người chết sống lại, đuổi quỷ khỏi người bị ám. Hãy ban tặng như các con đã được ban tặng.

⁹ Đừng mang theo vàng, bạc, hoặc tiền đồng trong thắt lưng, ¹⁰ đừng mang túi hành trang. Đừng mang thêm áo choàng, giày dép, cũng đừng cầm gậy đi đường, vì các con sẽ được người ta săn sóc, tiếp đãi.

¹¹ Khi vào thành phố hay xã thôn nào, nên tìm đến nhà người chân thành xứng đáng, ở lại đó cho đến khi đi nơi khác. ¹² Khi xin phép ở lại, phải tỏ tình thân thiện. ¹³ Nếu thấy họ xứng đáng, các con cầu phước lành cho họ; nếu không, phước lành sẽ trở về các con. ¹⁴ Nếu nhà nào hay thành nào không tiếp rước, không nghe lời các con, cứ giữ áo ra đi để chứng tỏ các con không còn chịu trách nhiệm về số phận của họ. ¹⁵ Ta nói quả quyết, đến ngày phán xét, các

thành gian ác như Sô-đôm và Gô-mô-rơ còn có thể dung thứ hơn thành ấy.

¹⁶ Nay, Ta sai các con đi như chiên vào giữa bầy muông sói. Phải thận trọng như rắn và hiền lành như bồ câu! ¹⁷ Phải đề phòng! Người ta sẽ bắt giải các con ra tòa, đánh đập các con giữa hội đường. ¹⁸ Vì Ta, họ sẽ giải các con đến trước mặt các vua và các tổng trấn. Đó là cơ hội để các con nói về Ta cho họ và cho các dân ngoại. ¹⁹ Khi bị đưa ra tòa, đừng lo phải nói những gì, vì đúng lúc, Đức Chúa Trời sẽ cho các con những lời đối đáp thích hợp. ²⁰ Lúc ấy không phải các con nói nữa, nhưng chính Thánh Linh của Cha các con trên trời sẽ nói qua môi miệng các con.

²¹ Anh sẽ phản bội, đem nộp em cho người ta giết. Cha sẽ nộp con. Con cái sẽ phản nghịch, đưa cha mẹ vào chỗ chết. ²² Mọi người sẽ ganh ghét các con, vì các con là môn đệ Ta. Ai nhẫn nhục chịu đựng cho đến cuối cùng sẽ được cứu. ²³ Nếu các con bị bức hại trong thành này, nên trốn qua thành khác. Trước khi các con đi khắp các thành của Ít-ra-ên, Con Người đã đến rồi.

²⁴ Môn đệ không hơn thầy, và đây tớ không hơn chủ. ²⁵ Cùng lắm, môn đệ chịu khổ nhục bằng thầy, đây tớ bị hành hạ bằng chủ. Người ta dám gọi Ta là quý vương, còn có tên xấu nào họ chẳng đem gán cho các con!

²⁶ Đừng sợ họ, vì chẳng có gì che giấu mãi; tất cả các bí mật đều sẽ được công bố cho mọi người. ²⁷ Những điều Ta dạy các con ban đêm,

nên nói lớn giữa ban ngày; những lời Ta thì thầm bên tai, cứ loan báo cho mọi người biết.

²⁸ Đừng sợ những người muốn giết hại các con vì họ chỉ có thể giết thể xác, mà không giết được linh hồn. Phải sợ Đức Chúa Trời, vì Ngài có quyền hủy diệt cả thể xác và linh hồn trong hỏa ngục. ²⁹ Hai con chim sẻ chỉ bán một xu, nhưng nếu Cha các con không cho phép, chẳng một con nào rơi xuống đất. ³⁰ Ngài biết cả số tóc trên đầu các con nữa. ³¹ Vậy, đừng lo sợ, vì các con quý hơn chim sẻ.

³² Ai công khai xưng mình là môn đệ Ta, Ta cũng sẽ công nhận họ trước mặt Cha Ta trên trời.

³³ Còn ai công khai chối bỏ Ta, Ta cũng chối bỏ họ trước mặt Cha Ta trên trời.

³⁴ Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình cho thế giới! Không, Ta không đem hòa bình, nhưng đem gươm giáo.

³⁵ ‘Ta đến để phân rẽ con trai với cha,
con gái với mẹ,
con dâu với mẹ chồng.

³⁶ Kẻ thù không ở đâu xa, nhưng ở ngay trong nhà!’*

³⁷ Nếu các con yêu cha mẹ hơn Ta, các con không đáng làm môn đệ Ta. Ai yêu con trai, con gái mình hơn Ta cũng không đáng làm môn đệ Ta. ³⁸ Nếu các con không vác cây thập tự mình theo Ta, các con không đáng làm môn đệ Ta.

³⁹ Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng, nhưng ai hy sinh tính mạng vì Ta, sẽ được sống.”

---

* **10:36** Mi 7:6

40 “Ai tiếp rước các con là tiếp rước Ta. Ai tiếp rước Ta là tiếp rước Cha Ta, Đấng sai Ta đến. 41 Nếu các con tiếp rước một nhà tiên tri vì tôn trọng người của Đức Chúa Trời, các con sẽ nhận phần thưởng như nhà tiên tri. Nếu các con tiếp rước một người công chính vì tôn trọng đức công chính, các con sẽ nhận phần thưởng như người công chính. 42 Nếu các con cho một người hèn mọn này uống một chén nước lạnh vì người ấy là môn đệ Ta, chắc chắn các con sẽ được tưởng thưởng.”

11

Chúa Giê-xu và Giảng Báp-tít

1 Dặn bảo mười hai sứ đồ xong, Chúa Giê-xu đi vào các thành phố miền đó giảng dạy.

2 Giảng Báp-tít ở trong tù, nghe mọi việc Chúa Cứu Thế đã làm, liền sai các môn đệ mình đến hỏi Chúa: 3 “Thầy có phải là Chúa Cứu Thế không? Hay chúng tôi còn phải chờ đợi Đấng khác?”

4 Chúa Giê-xu đáp: “Cứ về thuật lại cho Giảng mọi việc anh chị em chứng kiến tại đây: 5 Người khiếm thị được thấy, người què được đi, người phong được sạch, người điếc được nghe, người chết sống lại, và người nghèo được nghe giảng Phúc Âm. 6 Cũng nhắn cho Giảng lời này: ‘Phước cho người nào không nghi ngờ Ta.’ ”

7 Sau khi môn đệ Giảng đi khỏi, Chúa Giê-xu nói về Giảng với dân chúng: “Khi vào tìm Giảng trong đồng hoang, anh chị em mong sẽ gặp một

người như thế nào? Người yếu ớt như lau sậy ngã theo chiều gió? ⁸ Hay người ăn mặc sang trọng? Không, người ăn mặc sang trọng chỉ sống trong cung điện. ⁹ Hay anh chị em đi tìm một nhà tiên tri? Đúng, Giăng chẳng những là nhà tiên tri mà còn quan trọng hơn nữa! ¹⁰ Vì Thánh Kinh đã chép về Giăng:

‘Này Ta sai sứ giả Ta đi trước Con,
người sẽ dọn đường cho Con.’*

¹¹ Ta nói quả quyết, trong đời này chẳng có ai lớn hơn Giăng, nhưng trong Nước Trời, người nhỏ nhất còn lớn hơn Giăng! ¹² Từ khi Giăng truyền giảng và làm báp-tem đến nay, có vô số người nhiệt thành lũ lượt vào Nước Trời, ¹³ vì tất cả luật pháp và lời tiên tri đều được công bố cho đến thời đại Giăng. ¹⁴ Nói rõ hơn, Giăng chính là Ê-li mà các tiên tri loan báo sẽ đến vào giai đoạn khởi đầu. ¹⁵ Ai có tai để nghe, nên lắng nghe!

¹⁶ Ta có thể so sánh thế hệ này với ai? Họ giống như đám trẻ chơi ngoài phố trách nhau:

¹⁷ ‘Bọn tao diễn trò vui,
bay không thích,
mà diễn trò buồn,
bay cũng không ưa!’

¹⁸ Thấy Giăng thường nhịn ăn, nhịn uống, họ bảo: ‘Ông ấy bị quỷ ám!’ ¹⁹ Thấy Con Người ăn uống, họ lại chỉ trích: ‘Người này ham ăn mê uống, kết bạn với bọn người thu thuế và tội lỗi’.

---

* **11:10** Mal 3:1

Nhưng phải chờ xem kết quả, mới biết thế nào là khôn ngoan thật!”

Sự Phán Xét cho Người Không Tin

²⁰ Rồi Chúa Giê-xu khởi sự lên án những thành phố đã chứng kiến rất nhiều phép lạ Chúa làm, nhưng vẫn ngoan cố không chịu ăn năn quay về với Đức Chúa Trời: ²¹ “Khốn cho thành Cô-ra-xin, khốn cho thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ Ta làm nơi đây được thực hiện tại thành Ty-rơ và thành Si-đôn, dân hai thành ấy hẳn đã mặc áo gai, rải tro lên đầu tỏ lòng ăn năn từ lâu rồi! ²² Đến ngày phán xét cuối cùng, Ty-rơ và Si-đôn còn đáng được dung thứ hơn Cô-ra-xin và Bết-sai-đa!

²³ Còn thành Ca-bê-na-um được đem lên tận trời sao? Không, nó sẽ bị ném xuống hỏa ngục! Vì nếu các phép lạ Ta làm tại đây được thực hiện tại thành Sô-đôm, hẳn thành ấy còn tồn tại đến ngày nay. ²⁴ Đến ngày phán xét cuối cùng, Sô-đôm còn đáng được dung thứ hơn Ca-bê-na-um!”

Đến với Chúa Sẽ Được Nghỉ Ngơi

²⁵ Lúc ấy, Chúa Giê-xu cầu nguyện: “Thưa Cha, là Chúa Tể vũ trụ, Con tạ ơn Cha, vì đối với người tự cho là khôn ngoan, Cha đã giấu kín chân lý để tiết lộ cho con trẻ biết. ²⁶ Thưa Cha, việc ấy đã làm Cha hài lòng!

²⁷ Cha Ta đã giao hết mọi việc cho Ta. Chỉ một mình Cha biết Con, cũng chỉ một mình Con—và những người được Con tiết lộ—biết Cha mà thôi.”

28 Rồi Chúa Giê-xu phán: “Hãy đến với Ta, những ai đang nhọc mệt và nặng gánh ưu tư, Ta sẽ cho các con được nghỉ ngơi. 29 Ta có lòng khiêm tốn, dịu dàng; hãy mang ách với Ta và học theo Ta, các con sẽ được an nghỉ trong tâm hồn. 30 Vì ách Ta êm dịu và gánh Ta nhẹ nhàng.”

12

Thảo Luận về Ngày Sa-bát

1 Một hôm, nhằm ngày Sa-bát,* Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua đồng lúa mì. Các môn đệ đói nên hái bông lúa, vò ăn. 2 Các thầy Pha-ri-si nhìn thấy, liền phàn nàn: “Môn đệ của Thầy làm thế là trái luật! Không được hái lúa vào ngày Sa-bát.”

3 Chúa Giê-xu phán với họ: “Các ông chưa đọc chuyện vua Đa-vít và các bạn đồng hành bị đói sao? 4 Vua vào trong Đền Thờ ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, và chia cho các bạn cùng ăn. Việc ấy chẳng trái luật sao? 5 Các ông cũng chưa đọc sách luật Môi-se nói về các thầy tế lễ phục vụ trong Đền Thờ phải làm việc ngày Sa-bát mà không mắc tội sao? 6 Tôi cho các ông biết, tại đây có Đấng cao trọng hơn Đền Thờ! 7 Nếu các ông hiểu ý nghĩa câu Thánh Kinh: ‘Ta chẳng muốn sinh tế, lễ vật, Ta chỉ muốn lòng nhân từ,’† hẳn các ông không còn lên án người vô tội. 8 Vì Con Người cũng là Chúa của ngày Sa-bát.”

---

* 12:1 Ngày nghỉ lễ cuối tuần của người Do Thái, không được phép làm việc † 12:7 Ô-sê 6:6

Chúa Giê-xu Chữa Bệnh trong Ngày Sa-bát

⁹ Chúa Giê-xu đến hội đường, ¹⁰ gặp một người bị teo bàn tay. Người Pha-ri-si hỏi Chúa Giê-xu: “Chữa bệnh trong ngày Sa-bát có hợp pháp không?” (Họ mong Ngài trả lời có, để họ có thể gài bẫy tố cáo Ngài).

¹¹ Chúa Giê-xu đáp: “Nếu chiên của các ông bị rơi xuống hố trong ngày Sa-bát, các ông có tìm cách cứu nó lên ngay hôm ấy không? Dĩ nhiên các ông sẽ cứu nó. ¹² Con người còn quý trọng hơn chiên biết bao! Phải, làm việc thiện trong ngày Sa-bát là hợp pháp!”

¹³ Rồi Chúa phán với người teo tay: “Con xòe bàn tay ra!” Anh vâng lời, bàn tay teo liền được lành như tay kia.

¹⁴ Các thầy Pha-ri-si bỏ về, họp nhau để tìm mưu giết Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu, Đầy Tớ Chọn Lựa của Đức Chúa Trời

¹⁵ Chúa Giê-xu biết ý định họ, nên rời khỏi hội đường. Dân chúng kéo nhau theo Chúa rất đông. Ngài chữa lành mọi người bệnh ¹⁶ và cấm họ đừng cho người khác biết về Ngài. ¹⁷ Việc ấy xảy ra đúng theo lời Tiên tri Y-sai:

¹⁸ “Đây là Đầy tớ Ta, Người được Ta lựa chọn.

Là Người Ta yêu quý, làm Ta thỏa lòng.

Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên Người,

Người sẽ công bố công lý cho các dân tộc.

¹⁹ Người sẽ chẳng tranh giành, kêu la,

cũng chẳng lớn tiếng ngoài đường phố.

²⁰ Người sẽ chẳng bẻ cây sậy yếu nhất

cũng chẳng dập tắt ngọn đèn mong manh.
Cho đến lúc Người đưa công lý đến cuộc
toàn thắng.

²¹ Danh Người sẽ là nguồn hy vọng cho mọi dân
tộc.”[‡]

Chúa Giê-xu và Quỷ Vương

²² Người ta mang đến Chúa Giê-xu một người
bị quỷ ám, đã câm lại khiếm thị. Được Chúa
chữa lành, người ấy liền nói và thấy được. ²³ Dân
chúng kinh ngạc bảo nhau: “Có thể Giê-xu này
là Con của Đa-vít, là Đấng Mết-si-a không?”

²⁴ Nhưng khi các thầy Pha-ri-si nghe về phép
lạ thì nói: “Ông ấy dùng quyền của quỷ vương
để đuổi quỷ.”

²⁵ Biết ý tưởng của họ, Chúa Giê-xu giảng giải:
“Một quốc gia chia rẽ phải bị tiêu diệt. Một
thành phố hay một gia đình chia rẽ cũng không
thể bền vững. ²⁶ Nếu Sa-tan đuổi Sa-tan thì nước
nó bị chia rẽ và tự tiêu diệt. ²⁷ Nếu Ta nhờ quyền
năng Sa-tan để đuổi quỷ, môn đệ các ông sẽ nhờ
quyền năng nào? Chính họ sẽ xét xử các ông.
²⁸ Nhưng nếu Ta nhờ Thánh Linh của Đức Chúa
Trời để đuổi quỷ, thì Nước của Đức Chúa Trời
đã đến với các ông rồi! ²⁹ Không ai vào nhà một
người chủ nô cường bạo để giải cứu đám nô lệ
mà trước hết không trói người ấy lại. Nếu không
thắng Sa-tan, không ai đuổi quỷ của nó được.

³⁰ Ai không hợp tác với Ta là chống lại Ta, ai
không quy tụ quanh Ta sẽ bị phân tán.

[‡] **12:21** Ysai 42:1-4

³¹ Vậy Ta nói với các ông, mọi tội lỗi và lời phạm thượng của loài người đều có thể được tha thứ, ngay cả lời xúc phạm Chúa Cứu Thế; nhưng xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ chẳng bao giờ được tha. ³² Ai nói lời xúc phạm Con Người cũng được tha, nhưng ai xúc phạm đến Chúa Thánh Linh sẽ không bao giờ được tha, dù trong đời này hay đời sau.

³³ Nhờ xem quả mà biết cây. Cây lành sinh quả lành. Cây độc sinh quả độc. ³⁴ Loài rắn độc kia! Gian ác như các ông làm sao nói được lời ngay thẳng trong sạch? Vì do những điều chất chứa trong lòng mà miệng nói ra. ³⁵ Người tốt do lòng thiện mà nói ra lời lành; người xấu do lòng ác mà nói ra lời dữ. ³⁶ Ta nói với các ông, đến ngày phán xét cuối cùng, mọi người phải khai hết những lời vô ích mình đã nói. ³⁷ Lời nói sẽ định đoạt số phận mỗi người vì do lời nói người này được tha bổng, cũng do lời nói, người kia bị kết tội.”

Dấu Lạ Giô-na

³⁸ Một hôm, các thầy dạy luật và Pha-ri-si đến thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa thầy, chúng tôi muốn xem Thầy làm dấu lạ.”

³⁹ Chúa Giê-xu đáp: “Thế hệ gian ác, thông dâm này đòi xem dấu lạ, nhưng dấu lạ của tiên tri Giô-na cũng đủ rồi. ⁴⁰ Như Giô-na đã nằm trong bụng cá ba ngày ba đêm, Con Người cũng sẽ vào lòng đất ba ngày ba đêm.

⁴¹ Đến ngày phán xét, người Ni-ni-ve sẽ đứng lên buộc tội thế hệ này. Vì khi Giô-na cảnh cáo,

họ đã ăn năn lìa bỏ tội ác, quay về Đức Chúa Trời. Nhưng tại đây có Đấng lớn hơn Giô-na mà dân này không chịu ăn năn! ⁴² Đến ngày phán xét, Nữ hoàng Sê-ba sẽ đứng lên buộc tội thế hệ này, vì bà đã từ một nước xa xăm đến nghe lời lẽ khôn ngoan của Vua Sa-lô-môn, nhưng tại đây có Đấng lớn hơn Sa-lô-môn mà chẳng ai muốn nghe.

⁴³ Khi tà linh ra khỏi một người, nó đi vào nơi hoang mạc, tìm chỗ nghỉ ngơi nhưng không tìm được. ⁴⁴ Rồi nó nói: “Ta sẽ trở lại người mà ta đã ra đi.” Lúc trở lại, thấy tấm lòng người ấy dọn dẹp sạch sẽ, nhưng vẫn còn vô chủ. ⁴⁵ Nó liền rủ bảy quỷ khác độc ác hơn, cùng vào chiếm cứ tấm lòng ấy. Vậy người ấy lâm vào tình trạng bi thảm hơn trước.”

Mẹ và Anh Em Chúa Giê-xu

⁴⁶ Chúa Giê-xu đang giảng dạy dân chúng, mẹ và các em Ngài đến đứng bên ngoài muốn nói chuyện với Ngài. ⁴⁷ Người ta nói với Chúa Giê-xu: “Mẹ và các em Thầy đứng bên ngoài, họ muốn nói chuyện với Thầy.”

⁴⁸ Chúa Giê-xu hỏi: “Ai là mẹ Ta? Ai là em Ta?” ⁴⁹ Rồi Ngài chỉ các môn đệ: “Đây là mẹ và anh chị em Ta. ⁵⁰ Vì tất cả những người làm theo ý muốn Cha Ta trên trời đều là anh em, chị em, và mẹ Ta.”

13

Ấn Dụ Người Gieo Giống

1 Cũng trong ngày đó, Chúa Giê-xu ra khỏi nhà, đến bờ biển. 2 Dân chúng tụ tập rất đông đảo, nên Chúa xuống một chiếc thuyền, ngồi đó giảng dạy, còn dân chúng đứng trên bờ, chăm chú nghe. 3 Chúa dùng nhiều ẩn dụ dạy dỗ họ:

“Một người ra đồng gieo lúa. 4 Lúc vãi hạt giống, có hạt rơi trên đường mòn, liền bị chim ăn sạch. 5 Có hạt dính vào lớp đất mỏng phủ trên đá; cây non sớm mọc lên 6 nhưng khi bị ánh mặt trời thiêu đốt, nó héo dần rồi chết, vì rễ không bám sâu vào lòng đất. 7 Có hạt rơi giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn nghẹt. 8 Những hạt gieo vào đất tốt kết quả gấp ba mươi, sáu mươi, hay một trăm lần. 9 Ai có tai để nghe, nên lắng nghe.”

10 Các môn đệ đến và hỏi Chúa: “Sao Thầy dùng những chuyện ẩn dụ nói với dân chúng?”

11 Chúa đáp: “Các con hiểu huyền nhiệm về Nước Trời, còn những người khác không hiểu được. 12 Vì ai nghe lời dạy Ta, sẽ cho thêm sự hiểu biết, nhưng ai không nghe, dù còn gì cũng bị lấy đi. 13 Cho nên Ta dùng ẩn dụ này:

Vì họ nhìn, nhưng không thật sự thấy.

Họ nghe, nhưng không thật sự lắng nghe hay hiểu gì.

14 Đúng như lời Tiên tri Y-sai:

‘Các người nghe điều Ta nói
mà các người không hiểu.

Các người thấy điều Ta làm
mà các người không nhận biết.

15 Vì lòng dân này chai lì,

đôi tai nghễnh ngãng,
và đôi mắt khép kín—
nên chúng không thể thấy,
tai không thể nghe,
lòng không thể hiểu,
và chúng không thể quay về với Ta
để được Ta chữa lành cho.’*

¹⁶ Nhưng, phước cho mắt các con vì thấy được, phước cho tai các con, vì nghe được. ¹⁷ Có biết bao nhà tiên tri và người công chính thời xưa mong mỏi được thấy những việc các con thấy, và nghe những lời các con nghe, mà không được.

¹⁸ Và đây là ý nghĩa ẩn dụ người gieo giống. ¹⁹ Người nghe sứ điệp về Nước Trời mà không hiểu chẳng khác gì hạt giống rơi nhằm đường mòn chai đá. Vừa nghe xong, liền bị Sa-tan đến cướp hạt giống đi, ấy là hạt giống đã được gieo trong lòng. ²⁰ Hạt giống rơi nơi lớp đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho người nghe Đạo, vội vui mừng tiếp nhận, ²¹ nhưng quá hời hợt, rễ không vào sâu trong lòng. Khi bị hoạn nạn, bức hại vì Đạo Đức Chúa Trời, họ vội buông tay đầu hàng. ²² Hạt giống rơi nhằm bụi gai là những người nghe đạo Đức Chúa Trời nhưng quá lo âu về đời này và ham mê phú quý đến nỗi làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, không thể nào kết quả được. ²³ Còn hạt giống rơi vào vùng đất tốt chỉ về người nghe Đạo Đức Chúa Trời và hiểu rõ, nên đem lại kết quả dồi dào ba mươi, sáu mươi, hay cả trăm lần như lúc gieo trồng!”

---

* **13:15** Ysai 6:9-10

Ẩn Dụ về Lúa Mì và Cỏ Dại

²⁴ Chúa Giê-xu kể cho dân chúng nghe một câu chuyện khác: “Nước Trời giống như một người gieo lúa ngoài đồng. ²⁵ Đang đêm, lúc mọi người an giấc, kẻ thù đến gieo cỏ dại lẫn với lúa. ²⁶ Khi lúa lớn lên, trở bông kết hạt, cỏ dại cũng lớn theo.

²⁷ Đây tớ đến trình với chủ: ‘Thưa, trước kia chủ gieo lúa nhưng bây giờ cỏ dại mọc đầy đồng!’

²⁸ Chủ giải thích: ‘Kẻ thù gieo cỏ dại vào đó!’

Đây tớ hỏi: ‘Chủ muốn chúng tôi giẫy cỏ đi không?’

²⁹ Chủ trả lời: ‘Không, giẫy cỏ thế nào cũng động đến lúa. ³⁰ Cứ để yên cho đến mùa gặt, Ta sẽ bảo thợ gặt gom cỏ dại đốt sạch, rồi thu lúa vào kho.’ ”

Ẩn Dụ về Hạt Cải

³¹ Chúa Giê-xu kể tiếp: “Nước Trời giống như hạt cải người ta gieo ngoài đồng. ³² Đó là hạt nhỏ nhất trong các loại hạt giống, nhưng khi mọc lên trở thành cây lớn, đến nỗi chim có thể đến làm tổ trên cành.”

Ẩn Dụ về Men

³³ Chúa Giê-xu còn dạy ẩn dụ này nữa: “Nước Trời giống như men làm bánh. Một thiếu phụ kia lấy men trộn vào bột, nhồi cho đến lúc đông bột dậy lên.”

³⁴ Đó là những ẩn dụ Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng. Ngài luôn luôn dùng ẩn dụ giảng dạy.
³⁵ Đúng như lời Đức Chúa Trời phán qua tiên tri:
 “Ta sẽ dùng ẩn dụ giảng dạy
 Ta sẽ kể những huyền nhiệm từ khi sáng tạo
 thế gian.”†

Giải Thích Ẩn Dụ về Lúa Mì và Cỏ Dại

³⁶ Rồi đám đông bên ngoài, Chúa Giê-xu đi vào nhà. Các môn đệ Ngài thưa: “Xin Chúa giải thích cho chúng con câu chuyện cỏ dại ngoài đồng.”

³⁷ Chúa Giê-xu đáp: “Con Người là người gieo lúa. ³⁸ Đồng ruộng là thế gian. Hạt giống là công dân Nước Trời. Còn cỏ dại là người theo quỷ Sa-tan. ³⁹ Kẻ thù gieo cỏ dại vào lúa chính là ma quỷ; mùa gặt là ngày tận thế; thợ gặt là các thiên sứ.

⁴⁰ Cũng như cỏ dại bị gom lại đốt đi, đến ngày tận thế, ⁴¹ Con Người sẽ sai thiên sứ tập hợp những kẻ gây ra tội lỗi và người gian ác lại, ⁴² ném chúng vào lò lửa là nơi đầy tiếng than khóc và nghiến răng. ⁴³ Còn những người công chính sẽ chiếu sáng như mặt trời trong Nước Cha. Ai có tai để nghe, nên lắng nghe!”

Ẩn Dụ về Sự Chôn Giấu Châu Báu và Ngọc Trai

⁴⁴ “Nước Trời giống như châu báu chôn dưới đất. Có người tìm được, vui mừng bán cả gia tài, lấy tiền mua miếng đất đó.

---

† 13:35 Thi 78:2

⁴⁵ Nước Trời còn giống trường hợp nhà buôn đi tìm ngọc quý. ⁴⁶ Khi tìm thấy viên ngọc vô giá, liền bán hết của cải để mua viên ngọc.”

Ấn Dụ về Lưới Cá

⁴⁷ “Nước Trời cũng giống như người đánh cá ném lưới xuống biển bắt đủ thứ cá. ⁴⁸ Khi lưới đã đầy, người ấy kéo vào bờ, ngồi chọn cá tốt bỏ vào thùng, và vất bỏ mọi thứ khác. ⁴⁹ Cũng vậy, trong ngày tận thế, thiên sứ sẽ đến chia rẽ người gian ác với người công chính, ⁵⁰ ném người gian ác vào lò lửa, là nơi khốc lóc và nghiền rãng. ⁵¹ Các con có hiểu những ẩn dụ ấy không?”

Môn đệ đáp: “Thưa Thầy, hiểu.”

⁵² Chúa lại tiếp: “Người nào vốn thông thạo luật pháp, nay làm môn đệ Ta là người có hai thứ châu báu: Châu báu cũ và châu báu mới.”

Chúa Giê-xu Bị Chối Bỏ tại Na-xa-rét

⁵³ Khi Chúa Giê-xu kể xong các ẩn dụ, Ngài rời khỏi nơi đó. ⁵⁴ Ngài trở về quê hương, ngồi dạy dân chúng trong hội đường. Mọi người đều kinh ngạc về lời lẽ khôn ngoan và các phép lạ của Chúa. ⁵⁵ Họ bảo nhau: “Ông ấy con nhà thợ mộc, chúng ta đều biết cả! Mẹ là bà Ma-ri; các em trai là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn, và Giu-đe. ⁵⁶ Các em gái cũng đều sinh trưởng tại đây. Sao ông ấy tài giỏi thế?” ⁵⁷ Vì đó họ khước từ Ngài.

Nhưng Chúa Giê-xu phán với họ: “Các tiên tri chẳng bao giờ được gia đình tôn kính, hay quê hương ca ngợi.” ⁵⁸ Chúa làm rất ít phép lạ tại quê hương, vì người ta không tin Ngài.

14

Cái Chết của Giăng Báp-tít

¹ Khi Hê-rốt An-ti-ba, người cai trị Ga-li-lê nghe về Chúa Giê-xu, ² ông bảo các cận thần: “Người này chắc là Giăng Báp-tít sống lại, nên mới làm được nhiều việc dị thường như thế!”

³ Trước đó ít lâu, vua đã bắt Giăng xiềng lại và tống giam theo lời yêu cầu của Hê-rô-đi-a, vợ Phi-líp, em Hê-rốt, ⁴ vì Giăng dám nói với Hê-rốt “Bệ hạ lấy nàng là điều trái luật pháp.” ⁵ Vua muốn giết Giăng, nhưng sợ dân chúng nổi loạn, vì mọi người đều công nhận Giăng là nhà tiên tri.

⁶ Trong buổi liên hoan mừng ngày sinh Hê-rốt, con gái Hê-rô-đi-a ra khiêu vũ giữa tiệc, khiến Hê-rốt say mê. ⁷ Vua thề sẽ cho cô gái bất cứ điều gì cô xin. ⁸ Vì mẹ xúi giục, cô gái xin lấy đầu Giăng Báp-tít để trên mâm. ⁹ Hê-rốt tỏ vẻ buồn phiền, nhưng đã lỡ thề, vua không thể rút lời trước mặt quan khách, đành ra lệnh làm theo ý cô gái. ¹⁰ Dao phủ chém Giăng trong ngục, ¹¹ đặt thủ cấp trên mâm, đưa cô gái bưng về cho mẹ. ¹² Các môn đệ của Giăng đến lấy xác về mai táng, rồi báo mọi việc cho Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu Đãi Ăn cho Năm Nghìn Người

¹³ Hay tin ấy, Chúa Giê-xu xuống thuyền đến nơi thanh vắng. Nhưng dân chúng biết được, liền từ nhiều thành phố, làng mạc, theo đường bộ kéo nhau chạy trước đến chỗ Chúa định đi.

¹⁴ Vừa lên bờ, thấy đoàn dân đông đảo đang chờ

đội, Chúa động lòng thương xót, chữa lành bệnh tật cho họ.

¹⁵ Gần tối, các môn đệ đến bên Chúa, thưa: “Đã quá giờ ăn tối; giữa nơi hoang vắng này chẳng có gì ăn cả. Xin Thầy cho dân chúng giải tán, để họ vào làng mua thức ăn.”

¹⁶ Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Họ chẳng cần đi đâu cả. Chính các con hãy cho họ ăn!”

¹⁷ Các môn đệ ngạc nhiên: “Thầy bảo sao? Chúng con chỉ có năm ổ bánh nhỏ và hai con cá mà thôi!”

¹⁸ Chúa phán: “Đem lại đây!” ¹⁹ Chúa cho dân chúng ngồi trên bãi cỏ. Ngài cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời cảm tạ Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra, đưa các môn đệ phân phát cho dân chúng. ²⁰ Mọi người đều ăn no. Các môn đệ đi lượm những mẩu bánh thừa, đựng được mười hai giỏ. ²¹ Số người ăn bánh vào khoảng 5.000, không kể phụ nữ và trẻ em!

Chúa Giê-xu Đi Bộ trên Mặt Nước

²² Lập tức, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ xuống thuyền chèo trước qua bờ bên kia, còn Ngài ở lại cho dân chúng ra về. ²³ Sau khi từ giã dân chúng, một mình Ngài lên núi cầu nguyện. Đến tối, Chúa vẫn còn trên núi.

²⁴ Khi thuyền các môn đệ ra khơi, gặp sóng to gió lớn nên họ phải chèo chống sóng lớn.

²⁵ Khoảng bốn giờ sáng, Chúa Giê-xu đi bộ trên mặt nước đến gần thuyền. ²⁶ Các môn đệ thấy Chúa đi trên mặt nước, họ vô cùng hoảng sợ. Trong cơn kinh hãi, họ thét lên: “Ma kìa!”

²⁷ Chúa liền trấn an: “Ta đây, các con đừng sợ!”

²⁸ Phi-e-rơ thưa: “Nếu đúng là Chúa, xin cho con đi trên mặt nước đến gần Chúa.”

²⁹ Chúa Giê-xu đáp: “Được, con lại đây!”

Phi-e-rơ ra khỏi thuyền, đi trên mặt nước lại gần Chúa. ³⁰ Nhìn thấy sóng gió chung quanh, Phi-e-rơ lo sợ, bắt đầu chìm xuống nước, liền kêu lớn: “Chúa ơi, xin cứu con!”

³¹ Chúa Giê-xu lập tức đưa tay nắm chặt Phi-e-rơ: “Đức tin con thật kém cỏi! Sao con nghi ngờ Ta?”

³² Chúa và Phi-e-rơ vừa bước vào thuyền, sóng gió đều lặng yên. ³³ Các môn đệ thờ lạy Ngài và nhìn nhận: “Thầy đúng là Con Đức Chúa Trời!”

³⁴ Thuyền tới bờ bên kia, đậu vào bến Ghê-nê-xa-rét. ³⁵ Dân chúng trong thành nhận ra Chúa Giê-xu, nên vội vã vào các làng mạc chung quanh báo tin và đem tất cả người bệnh đến với Chúa. ³⁶ Họ xin Chúa cho người bệnh sờ trôn áo Ngài; ai sờ áo Chúa đều được lành.

15

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Trong Sạch Bên Trong

¹ Các thầy dạy luật và Pha-ri-si từ Giê-ru-sa-lem đến chất vấn Chúa Giê-xu: ² “Sao môn đệ Thầy không tuân theo tục lệ của người xưa truyền lại? Họ không rửa tay trước khi ăn!”

³ Chúa Giê-xu đáp: “Thế sao tục lệ của các ông vi phạm mệnh lệnh của Đức Chúa Trời? ⁴ Đức Chúa Trời dạy: ‘Phải hiếu kính cha mẹ,’* và ‘Ai

* 15:4 Xuất 20:12; Phục 5:16

nguyên rửa cha mẹ phải bị xử tử.’[†] ⁵ Nhưng các ông cho là đúng khi con cái nói với cha mẹ rằng: ‘Con không thể giúp cha mẹ. Vì con đã lấy tiền phụng dưỡng cha mẹ dâng lên Đức Chúa Trời.’

⁶ Như vậy, vì truyền thống của mình mà các ông đã hủy bỏ lời của Đức Chúa Trời. ⁷ Hạng đạo đức giả! Tiên tri Y-sai đã nói về các ông thật đúng:

⁸ ‘Miệng dân này nói lời tôn kính Ta, nhưng lòng họ cách xa Ta.

⁹ Việc họ thờ phượng Ta thật vô ích, thay vì vâng giữ mệnh lệnh Ta, họ đem dạy luật lệ do họ đặt ra.’[‡]”

¹⁰ Chúa Giê-xu gọi đoàn dân đến dạy bảo: “Anh chị em hãy lắng nghe và cố hiểu lời này: ¹¹ Vật đưa vào miệng không làm con người dơ bẩn; nhưng điều gì ra từ miệng mới làm ô uế con người.”

¹² Các môn đệ thưa: “Lời Thầy vừa nói làm mất lòng phái Pha-ri-si.”

¹³ Chúa Giê-xu đáp: “Cây nào Cha Ta không trồng sẽ bị nhổ đi. ¹⁴ Đừng tiếc làm gì! Họ đã mù quáng, lại ra lãnh đạo đám người mù, nên chỉ đưa nhau xuống hố thẳm.”

¹⁵ Phi-e-rơ xin Chúa Giê-xu giải nghĩa câu: “Vật vào miệng không làm dơ bẩn con người...”

¹⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Con cũng không hiểu nữa sao? ¹⁷ Con không biết thức ăn vào miệng, chỉ qua dạ dày, rồi ra khỏi thân thể sao? ¹⁸ Còn lời nói độc ác phát ra từ lòng mới thật sự làm dơ bẩn con người. ¹⁹ Vì từ lòng dạ con người sinh

[†] 15:4 Xuất 21:17; Lê 20:9   [‡] 15:9 Ysai 29:13

ra tư tưởng ác, như giết người, ngoại tình, gian dâm, trộm cắp, dối trá, và phỉ báng. ²⁰ Những thứ ấy mới làm dơ dáy con người. Trái lại, không làm lễ rửa tay trước bữa ăn chẳng làm hoen ố tâm hồn con người đâu.”

Đức Tin của Một Phụ Nữ Dân Ngoại

²¹ Chúa Giê-xu rời xứ Ga-li-lê đến phía bắc của miền Ty-rơ và Si-đôn. ²² Một phụ nữ Ca-na-an ở vùng đó đến kêu xin: “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót tôi, vì con gái tôi bị quỷ ám! Quỷ hành hạ nó kinh khiếp lắm!”

²³ Chúa Giê-xu không đáp một lời. Các môn đệ thưa: “Xin Thầy bảo bà ấy đi chỗ khác, vì bà kêu la ồn ào quá.”

²⁴ Chúa Giê-xu quay lại bảo bà: “Ta được sai đến đây để cứu giúp đàn chiên lạc của Đức Chúa Trời—là nhà Ít-ra-ên.”

²⁵ Nhưng bà đến gần Chúa, quỳ lạy cầu khẩn: “Xin Chúa cứu giúp tôi!”

²⁶ Chúa Giê-xu đáp: “Đâu có thể lấy bánh của con cái đem ném cho chó ăn!”

²⁷ Bà thưa: “Vâng, đúng thế! Nhưng chó chỉ ăn bánh vụn trên bàn chủ rơi xuống!”

²⁸ Chúa Giê-xu nói với bà: “Bà là người có đức tin lớn. Lời cầu xin của bà đã được chấp thuận.” Ngay lúc đó, con gái bà được lành.

Chúa Giê-xu Chữa Lành Nhiều Người

²⁹ Chúa Giê-xu đi dọc theo bờ biển Ga-li-lê, lên ngồi trên ngọn đồi. ³⁰ Một đoàn dân đông mang theo người què, người khiếm thị, người câm, người tàn tật, và các bệnh khác đem đặt trước

Chúa Giê-xu. Chúa chữa lành tất cả. ³¹ Thật là một cảnh tượng lạ lùng: Người câm nói, người què đi, người khiếm thị thấy rõ, người bệnh tật được chữa lành. Ai nấy đều ngạc nhiên sững sờ, rồi ngợi tôn Đức Chúa Trời của Ít-ra-ên.

Chúa Đãi Ăn cho Bốn Nghìn Người

³² Chúa Giê-xu gọi các môn đệ đến gần bảo: “Ta thương đoàn dân này. Họ ở đây với Ta đã ba ngày, thức ăn đã hết. Ta không muốn để họ nhịn đói ra về, vì có thể bị ngất xỉu giữa đường.”

³³ Các môn đệ thưa: “Giữa chỗ hoang vắng, chúng ta tìm bánh đâu cho đủ để đãi đoàn dân đông đảo này?”

³⁴ Chúa Giê-xu hỏi: “Các con có bao nhiêu bánh?”

Họ đáp: “Thưa, còn bảy ổ bánh và mấy con cá nhỏ.”

³⁵ Chúa bảo dân chúng ngồi xuống đất. ³⁶ Ngài cầm bảy ổ bánh và mấy con cá, tạ ơn Đức Chúa Trời, rồi bẻ ra trao cho môn đệ đem phân phát cho đoàn dân.

³⁷ Sau khi tất cả đều ăn no, người ta lượm thức ăn thừa, đựng đầy bảy giỏ. ³⁸ Số người ăn bánh được 4.000, chưa kể phụ nữ, thiếu nhi. ³⁹ Chúa Giê-xu cho dân chúng ra về, còn Ngài xuống thuyền đến vùng Ma-ga-đan.

16

Các Nhà Lãnh Đạo Xin Xem Một Phép Lạ

¹ Một hôm, các thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê muốn gài bẫy Chúa Giê-xu nên đến xin Ngài làm một dấu lạ trên trời.

² Chúa đáp: “Các ông biết nói rằng: ‘Trời đỏ ban chiều thì ngày mai sẽ nắng ráo; ³ buổi sáng, trời đỏ âm u, thì suốt ngày mưa bão.’ Các ông rất thạo thời tiết, nhưng các ông chẳng hiểu dấu hiệu của thời đại! ⁴ Thế hệ gian ác, hoài nghi này đòi xem dấu lạ trên trời, nhưng dấu lạ Giô-na cũng đủ rồi!” Nói xong, Chúa Giê-xu bỏ đi nơi khác.

Men của Phái Pha-ri-si và Sa-đu-sê

⁵ Khi thuyền cập bến bên kia, các môn đệ Chúa mới biết họ quên mang theo bánh. ⁶ Chúa Giê-xu cảnh báo họ: “Các con phải cẩn thận, để phòng men của phái Pha-ri-si và Sa-đu-sê.”

⁷ Các môn đệ tự trách nhau vì họ quên đem bánh theo. ⁸ Chúa Giê-xu biết được, liền quở họ: “Đức tin các con thật kém cỏi! Sao cứ lo lắng vì không có thức ăn? ⁹ Các con chưa hiểu sao? Các con không nhớ năm ổ bánh Ta cho 5.000 người ăn mà còn thừa bao nhiêu giỏ? ¹⁰ Cũng không nhớ bảy ổ bánh Ta cho 4.000 người ăn mà còn thừa bao nhiêu giỏ sao? ¹¹ Tại sao các con nghĩ Ta nói về thức ăn? Ta bảo các con phải đề phòng men của phái Pha-ri-si và Sa-đu-sê.”

¹² Lúc ấy các môn đệ mới hiểu Chúa không nói về men làm bánh, nhưng về lời dạy sai lạc của các thầy Pha-ri-si và Sa-đu-sê.

Phi-e-rơ Công Bố về Chúa Giê-xu

13 Khi đến thành Sê-sa-rê Phi-líp, Chúa hỏi các môn đệ: “Người ta nói Con Người* là ai?”

14 Các môn đệ đáp: “Thưa, có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, người khác cho là Ê-li, người lại bảo là Giê-rê-mi hoặc một nhà tiên tri khác.”

15 Chúa lại hỏi: “Các con biết Ta là ai không?”

16 Si-môn Phi-e-rơ thưa: “Thầy là Đấng Mết-si-a, † Con Đức Chúa Trời hằng sống!”

17 Chúa Giê-xu đáp: “Si-môn, con Giô-na, Đức Chúa Trời ban phước cho con! Vì chính Cha Ta trên trời đã bày tỏ cho con biết sự thật đó, chứ không phải loài người. 18 Giờ đây, Ta sẽ gọi con là Phi-e-rơ (nghĩa là ‘đá’), Ta sẽ xây dựng Hội Thánh Ta trên vầng đá này, quyền lực của hỏa ngục không thắng nổi Hội Thánh đó. 19 Ta sẽ trao chìa khóa Nước Trời cho con, cửa nào con đóng dưới đất, cũng sẽ đóng lại trên trời, cửa nào con mở dưới đất, cũng sẽ mở ra trên trời!”

20 Rồi Chúa Giê-xu cấm các môn đệ không được cho ai biết Ngài là Đấng Mết-si-a.

Chúa Giê-xu Báo Trước Sự Chết của Ngài

21 Từ lúc đó, Chúa Giê-xu nói rõ cho các môn đệ biết chương trình Chúa đến Giê-ru-sa-lem, chịu nhiều đau khổ do các trưởng lão, các trưởng tế, và các thầy dạy luật. Ngài bị giết, nhưng ba ngày sau sẽ sống lại.

---

* 16:13 “Con Người” là danh xưng Chúa Giê-xu chỉ về Ngài

† 16:16 Nt Christos (Hy Lạp) hoặc Messiah (Hê-bơ-rơ) đều có nghĩa là Đấng chịu xúc dầu

²² Phi-e-rơ đưa Chúa ra một nơi, can gián: “Đức Chúa Trời chẳng bao giờ để việc ấy xảy đến cho Chúa đâu!”

²³ Chúa Giê-xu quay lại với Phi-e-rơ và phán: “Lui đi, Sa-tan! Đừng hòng cám dỗ Ta! Người chỉ suy luận theo quan điểm loài người chứ không theo ý Đức Chúa Trời!”

²⁴ Rồi Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Nếu ai muốn làm môn đệ Ta, phải phủ nhận chính mình, vác cây thập tự mình theo Ta. ²⁵ Ai tham sống sợ chết, sẽ mất mạng. Ai hy sinh tính mạng vì Ta, sẽ được sống. ²⁶ Nếu một người chiếm được cả thế giới nhưng mất linh hồn thì có ích gì? Vì không có gì đánh đổi được linh hồn. ²⁷ Vì Con Người sẽ trở lại với các thiên sứ trong vinh quang của Cha Ngài để thưởng phạt mỗi người tùy theo việc họ làm. ²⁸ Ta cho các con biết, một vài người đang đứng đây sẽ còn sống cho đến khi nhìn thấy Con Người vào trong Nước Ngài.”

17

Chúa Hóa Hình

¹ Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, em Gia-cơ lên một ngọn núi cao. ² Chúa hóa hình ngay trước mặt họ, gương mặt Chúa sáng rực như mặt trời, áo Ngài trắng như ánh sáng.

³ Thành linh Môi-se và Ê-li hiện ra thưa chuyện với Chúa Giê-xu. ⁴ Phi-e-rơ buột miệng: “Thưa Chúa, ở đây thật tuyệt! Nếu Chúa muốn, con sẽ dựng ba chiếc lều cho Chúa, Môi-se và Ê-li.”

⁵ Khi Phi-e-rơ đang nói, một đám mây sáng chói bao phủ mọi người, và từ trong mây có tiếng phán: “Đây là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn! Mọi người phải nghe lời Con.”

⁶ Các môn đệ vô cùng kính hãi, quỳ sấp mặt xuống đất.

⁷ Chúa Giê-xu đến bên cạnh sờ họ, phán: “Đứng dậy, đừng sợ hãi.” ⁸ Họ nhìn lên, chỉ còn thấy một mình Chúa Giê-xu.

⁹ Lúc xuống núi, Chúa dặn họ: “Đừng thuật lại cho ai những việc các con vừa thấy, cho đến khi Con Người từ cõi chết sống lại.”

¹⁰ Các môn đệ hỏi: “Sao các thầy dạy luật quả quyết Ê-li phải đến trước Đấng Mết-si-a?”

¹¹ Chúa Giê-xu đáp: “Ê-li đến trước để chuẩn bị mọi việc. ¹² Nhưng Ta phán với các con, Ê-li đã đến rồi, nhưng chẳng ai nhìn nhận, lại còn bị nhiều người bạc đãi. Chính Con Người cũng sẽ chịu đau khổ dưới tay những người ấy.” ¹³ Các môn đệ hiểu Chúa đang nói với họ về Giảng Báp-tít.

Chúa Giê-xu Chữa Cậu Bé Bị Quỷ Ám

¹⁴ Dưới chân núi, một đoàn dân đông đang chờ đợi Chúa. Một người bước tới, quỳ xuống trước mặt Ngài: ¹⁵ “Thưa Chúa, xin thương xót con trai tôi vì nó bị điên loạn, thường bị ngã vào lửa và rơi xuống nước, khốn khổ lắm! ¹⁶ Tôi đã mang đến cho các môn đệ Chúa, nhưng họ không chữa được.”

¹⁷ Chúa Giê-xu trách: “Những người ngoan cố hoài nghi kia, Ta phải ở với các anh bao lâu nữa?”

Phải chịu đựng các anh cho đến bao giờ? Đem ngay đứa bé lại đây!”¹⁸ Chúa quở trách quý. Quý liền ra khỏi đứa bé. Từ giờ đó, đứa bé được lành.

¹⁹ Các môn đệ hỏi riêng Chúa Giê-xu: “Sao chúng con không đuổi quỷ ấy được?”

²⁰ Chúa Giê-xu đáp: “Vì đức tin các con quá kém cỏi. Với đức tin bằng hạt cải, các con có thể bảo hòn núi này: ‘Dời đi chỗ khác,’ nó sẽ đi ngay. Chẳng có việc gì các con không làm được.

²¹ Nếu không cầu nguyện và kiêng ăn, các con không thể đuổi thứ quỷ này được.”*

Chúa Giê-xu Lại Báo Trước về Sự Chết của Ngài

²² Một hôm, ở xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Con Người sẽ bị phản bội, nộp vào tay người ta,²³ họ sẽ giết Ngài, nhưng ba ngày sau, Ngài sẽ sống lại.” Và các môn đệ buồn bã lắm.

Thuế Đền Thờ

²⁴ Về đến thành Ca-bê-na-um, Phi-e-rơ bị các nhân viên thu thuế Đền Thờ gạn hỏi: “Thầy của anh có đóng thuế Đền Thờ không?”

²⁵ Phi-e-rơ đáp: “Có chứ!” Rồi ông đi vào nhà.

Nhưng vừa định thưa chuyện với Chúa, thì Ngài đã hỏi trước: “Con nghĩ sao, Phi-e-rơ? Các vua chúa đánh thuế con cái trong nhà hay người ngoài?”

²⁶ Phi-e-rơ thưa: “Người ngoài!”

---

* **17:21** Một số bản không có câu 21

Chúa Giê-xu phán: “VẬY con cái trong nhà khỏi đóng thuế! ²⁷ Nhưng chúng ta không muốn để người ta phiền lòng, bây giờ con hãy ra biển câu cá. Được con cá đầu tiên, con phanh miệng nó sẽ thấy một đồng bạc. Con lấy đồng bạc đó đem đóng thuế cho Ta với con.”

18

Ai Cao Trọng Nhất trong Nước Trời

¹ Lúc ấy, các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Ai là người cao trọng nhất trong Nước Trời?”

² Chúa Giê-xu gọi một đứa trẻ đến gần, cho đứng giữa đám đông, ³ rồi Ngài dạy: “Ta quả quyết với các con, nếu không được đổi mới, thành như em bé, các con sẽ chẳng được vào Nước Trời. ⁴ Ai khiêm tốn hạ mình như em bé này, là người cao trọng nhất trong Nước Trời.

⁵ Ai nhân danh Ta tiếp rước một em bé như nó, tức là tiếp rước Ta. ⁶ Nhưng nếu ai làm cho một em bé đã theo Ta mất đức tin, thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy ném xuống biển còn hơn!

⁷ Khốn cho thế giới đầy dẫy cạm bẫy tội lỗi! Cạm bẫy tất nhiên phải có, nhưng khốn cho ai gài bẫy để người khác phạm tội! ⁸ Vậy nếu tay hay chân xui các con phạm tội, hãy cắt bỏ nó đi! Thà què cụt mà vào cõi sống còn hơn lành lặn mà bị quăng vào lửa đời đời. ⁹ Nếu mắt xui các con phạm tội, hãy móc nó vứt đi! Thà chột mắt mà vào cõi sống còn hơn đủ hai mắt mà xuống hỏa ngục.

10 Các con phải thận trọng, đừng bao giờ khinh thường các em bé này! Vì Ta cho các con biết, thiên sứ của các em luôn luôn được quyền đến gần Cha Ta trên trời. 11 Vì Ta đến trần gian để cứu vớt người lầm đường lạc lối.”*

Ấn Dụ Chiên Thất Lạc

12 “Các con nghĩ xem, một người nuôi một trăm con chiên, nếu có một con thất lạc, người ấy không bỏ chín mươi chín con trên đồi, lặn lội tìm kiếm con chiên đi lạc hay sao? 13 Khi tìm được, ta quả quyết rằng người ấy vui mừng về con đó hơn về chín mươi chín con không lạc. 14 Cũng thế, Cha các con trên trời chẳng muốn một em nào trong đám trẻ này bị hư vong.”

Sửa Lỗi của Anh Chị Em

15 “Nếu anh chị em có lỗi với con, nên đến nói riêng cho người ấy biết. Nếu người ấy giác ngộ nhận lỗi, thì con được lại anh chị em. 16 Nếu người ấy không nghe, con nên mời một vài nhân chứng đến xác nhận điều con nói. 17 Nếu người ấy vẫn không nhận lỗi, con báo cho Hội Thánh. Nếu ngoan cố không nghe Hội Thánh, người ấy sẽ bị Hội Thánh xem như người thu thuế và người ngoại.

18 Ta quả quyết với các con, điều gì các con cấm đoán dưới đất sẽ bị cấm đoán trên trời, điều gì các con cho thực hành dưới đất sẽ được thực hành trên trời.

---

* 18:11 Một số bản không có câu 11

19 Ta cũng quả quyết điều này: Nếu hai người trong các con trên đất đồng tâm cầu xin bất cứ điều gì, Cha Ta trên trời sẽ thực hiện điều đó.
20 Nếu hai ba người trong các con nhân danh Ta họp mặt, Ta sẽ đến với họ.”

Ấn Dụ về Người Mắc Nợ Không Tha Thứ

21 Phi-e-rơ đến với Chúa và hỏi: “Con phải tha thứ mấy lần cho người có lỗi với con? Bảy lần là nhiều phải không, thưa Chúa?”

22 Chúa Giê-xu đáp: “Không, không phải bảy lần, nhưng bảy mươi lần bảy!”

23 Vậy nên, Nước Trời giống như cuộc kết toán sổ sách của một vị vua. 24 Khi đang tính sổ, người ta điệu vào một người mắc nợ vua mười nghìn ta-lâng.† 25 Vì anh không có tiền trả, vua truyền lệnh đem bán anh, vợ con và tài sản để lấy tiền trả nợ.

26 Nhưng anh quỳ xuống van lạy: ‘Xin vua triển hạn cho, tôi sẽ trả dần số nợ.’ 27 Vua thương hại, tha hết nợ và trả tự do cho anh.

28 Anh hí hửng ra về, giữa đường gặp người bạn nợ mình một trăm đồng, liền túm cổ đòi trả nợ ngay. 29 Người bạn quỳ xuống năn nỉ: ‘Xin anh triển hạn, tôi sẽ trả cho anh sòng phẳng.’ 30 Nhưng anh không chịu, nhấn tâm bắt bỏ tù cho đến khi trả hết nợ.

31 Bạn hữu thấy chuyện đau lòng, liền báo lên vua mọi việc đã xảy ra. 32 Vua cho bắt người đã được tha hết nợ đến, khiển trách: ‘Người thật

---

† 18:24 Nt 10.000 ta-lâng (tương đương hàng triệu Mỹ kim)

độc ác, bần tiện! Ta đã tha món nợ lớn cho người vì người khẩn khoản nài xin. ³³ Sao người không biết thương xót bạn, như ta đã thương xót người?’ ³⁴ Vua nổi giận, ra lệnh giam anh vào xà lim cho đến ngày thanh toán xong món nợ khổng lồ!

³⁵ Cha Ta trên trời đối xử với người không tha thứ anh chị em mình cũng như thế!”

19

Thảo Luận về Ly Dị và Hôn Nhân

¹ Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu lìa xứ Ga-li-lê, đến miền đông sông Giô-đan, xứ Giu-đê. ² Một đoàn dân đông đi theo Chúa. Ngài chữa cho những người bệnh được lành.

³ Các thầy Pha-ri-si đến chất vấn để gài bẫy Chúa: “Thầy nghĩ sao? Bất luận vì lý do nào, người chồng cũng được phép ly dị vợ mình không?”

⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Các ông không đọc Thánh Kinh sao? Thánh Kinh chép rằng từ ban đầu ‘Đức Chúa Trời tạo nên người nam, người nữ.’* ”

⁵ Và: ‘Người nam phải lìa cha mẹ để kết hợp với vợ mình, hai người thành một.’† ⁶ Vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng chỉ là một. Vậy chẳng ai có thể phân ly những người Đức Chúa Trời đã phối hợp.”

---

* **19:4** Sáng 1:27; 5:2 † **19:5** Sáng 2:24

⁷ Họ lại hỏi: “Nếu thế, tại sao Môi-se dạy người chồng khi muốn ly dị, phải trao cho vợ chứng thư ly dị và cho nàng đi?”

⁸ Chúa Giê-xu đáp: “Môi-se cho phép ly dị vì lòng dạ các ông cứng cõi, nhưng đó không phải ý định của Đức Chúa Trời từ ban đầu. ⁹ Ta quả quyết điều này, người nào ly dị vợ, rồi cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình—trừ trường hợp ly dị vì vợ gian dâm.‡”

¹⁰ Các môn đệ của Chúa Giê-xu thưa: “Nếu thế, thà đừng cưới vợ còn hơn!”

¹¹ Chúa Giê-xu đáp: “Không phải mọi người đều có thể sống độc thân, chỉ những người được Đức Chúa Trời giúp đỡ mà thôi. ¹² Có người không có khả năng sinh sản từ lúc lọt lòng mẹ; có người mất khả năng ấy vì tay người ta; cũng có người từ khước hôn nhân vì Nước Trời. Người nào có đủ sức, cứ theo đó mà sống.”

Chúa Giê-xu Ban Phước cho Trẻ Con

¹³ Người ta đem trẻ con đến gần Chúa Giê-xu để Ngài đặt tay cầu nguyện. Các môn đệ quở trách họ, không cho quấy rầy Chúa.

¹⁴ Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Cứ để trẻ con đến gần Ta, đừng ngăn cản, vì Nước Trời thuộc về những người giống các em ấy.” ¹⁵ Trước khi đi nơi khác, Chúa đặt tay lên đầu ban phước cho các em.

Người Giàu

---

‡ 19:9 Xem Phục 24:1

16 Một thanh niên đến hỏi Chúa: “Thưa Thầy, tôi phải làm điều thiện gì để được sống vĩnh cửu?”

17 Chúa Giê-xu đáp: “Tại sao anh hỏi Ta về điều thiện? Chỉ có một Đấng Thánh Thiện là Đức Chúa Trời. Muốn hưởng sự sống vĩnh cửu, anh phải vâng giữ các điều răn.”

18 Anh hỏi tiếp: “Thưa, những điều nào?”

Chúa Giê-xu đáp: “Người không được giết người. Người không được ngoại tình. Người không được trộm cắp. Người không được làm chứng dối. 19 Phải hiếu kính cha mẹ. Yêu người lân cận như chính mình.” §

20 Anh tự hào: “Tôi đã vâng giữ những điều ấy. Vậy tôi còn thiếu gì nữa?”

21 Chúa Giê-xu đáp: “Muốn được hoàn toàn, anh về bán hết tài sản lấy tiền phân phát cho người nghèo để chứa của cải trên trời, rồi theo Ta.”

22 Nghe Chúa dạy, người thanh niên buồn rầu bỏ đi, vì anh rất giàu có.

23 Chúa Giê-xu phán với các môn đệ: “Người giàu vào Nước Trời thật khó! 24 Ta cho các con biết, lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước của Đức Chúa Trời!”

25 Nghe Chúa dạy, các môn đệ đều kinh ngạc: “Vậy thì ai được cứu?”

26 Chúa Giê-xu nhìn các môn đệ: “Đối với loài người, việc ấy không ai làm được. Nhưng Đức Chúa Trời làm mọi việc được cả!”

---

§ 19:19 Xuất 20:12-16; Phục 5:16-20

27 Phi-e-rơ thưa: “Chúng con đã bỏ tất cả để theo Thầy, vậy chúng con sẽ được gì?”

28 Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các con: Đến lúc Con Người ngồi trên ngai vinh quang, các con là môn đệ Ta cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai để xét xử mười hai đại tộc Ít-ra-ên. 29 Người nào bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con và tài sản mình để theo Ta, sẽ nhận lại gấp trăm lần, và sẽ hưởng sự sống vĩnh cửu. 30 Tuy nhiên, nhiều người đang dẫn đầu sẽ lui lại hàng cuối, và nhiều người đang ở hàng cuối sẽ vượt lên hàng đầu!”

20

Ấn Dụ về Công Nhân Vườn Nho

1 “Nước Trời giống như người chủ vườn nho, sáng sớm đi mướn công nhân về hái nho trong vườn. 2 Chủ thỏa thuận trả mỗi ngày một đồng bạc, và đưa họ vào vườn làm việc.

3 Vài giờ sau, chủ ra phố, thấy một số người đang đứng chờ xin việc làm. 4 Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho, tôi sẽ trả tiền công sòng phẳng cho!’ 5 Khoảng mười hai giờ trưa và ba giờ chiều, chủ lại mướn thêm công nhân như trước.

6 Độ năm giờ chiều, chủ lại ra phố, thấy còn một số người đứng đó, liền hỏi: ‘Sao hôm nay các anh không làm việc?’

7 Họ đáp: ‘Vì không ai mướn chúng tôi.’ Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho!’

8 Đến tối, chủ bảo quản gia gọi công nhân vào lãnh tiền, người vào làm sau được phát

trước. ⁹ Bắt đầu, người làm từ năm giờ chiều vào, mỗi người lãnh được một đồng bạc. ¹⁰ Lần lượt đến người làm từ sáng sớm, tưởng sẽ được nhiều hơn, nhưng mỗi người cũng lãnh được một đồng bạc. ¹¹ Nhận tiền xong, họ phản đối: ¹² ‘Mấy người đến sau chỉ làm có một giờ, sao chủ trả cho họ bằng chúng tôi? Chúng tôi phải làm việc vất vả và phơi nắng suốt ngày!’

¹³ Nhưng chủ trả lời: ‘Này bạn, tôi chẳng xử tệ với bạn đâu! Chính bạn đã thỏa thuận làm việc mỗi ngày một đồng bạc. ¹⁴ Cầm tiền về đi! Chẳng qua là tôi muốn trả cho mấy người đến sau bằng bạn. ¹⁵ Chẳng có gì trái lẽ khi tôi sử dụng tiền tôi theo ý muốn. Hay bạn nổi lòng ganh tị thấy tôi tử tế rộng rãi với họ sao?’ ”

¹⁶ Chúa kết luận: “Người đầu lui lại hàng cuối và người cuối vượt lên hàng đầu là thế.”

Chúa Giê-xu Lại Báo Trước Sự Chết của Ngài

¹⁷ Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đem riêng mười hai sứ đồ ra một nơi, cho họ biết những việc sắp xảy ra. ¹⁸ Chúa phán: “Hãy lắng nghe, chúng ta sẽ lên Giê-ru-sa-lem, Con Người sẽ bị phản bội, nộp cho các thầy trưởng tế và các thầy dạy luật, họ sẽ lên án xử tử Ngài. ¹⁹ Rồi họ sẽ giao nộp Ngài cho chính quyền La Mã; người La Mã sẽ chế giễu, đánh đập và đóng đinh Ngài vào cây thập tự. Nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.”

Chúa Giê-xu Dạy về Sự Phục Vụ Người Khác

²⁰ Mẹ của Gia-cơ và Giăng, con trai Xê-bê-đê đem hai con mình đến gần Chúa, quỳ lạy Ngài để xin một ân huệ. ²¹ Chúa hỏi: “Bà muốn xin gì?”

Bà thưa: “Xin Chúa cho hai con tôi được ngồi bên phải và bên trái ngài của Chúa trên Nước Trời.”

²² Chúa đáp: “Bà không hiểu điều bà cầu xin!” Rồi Ngài quay lại hỏi Gia-cơ và Giăng: “Các con có thể uống chén mà Ta sắp uống không?”

Họ liền đáp: “Thưa Thầy, chúng con uống được!”

²³ Chúa Giê-xu dạy: “Các con sẽ uống chén Ta. Nhưng việc ngồi bên cạnh Ta, Ta không có quyền định đoạt, vì những chỗ ấy dành cho những người Cha Ta lựa chọn.”

²⁴ Mười sứ đồ kia rất bức tức khi hay được điều Gia-cơ và Giăng cầu xin. ²⁵ Nhưng Chúa gọi họ đến dạy bảo: “Các con biết vua chúa các dân tộc nước ngoài cai trị rất tàn ác, và bọn quan lại cũng đua nhau hà hiếp dân chúng. ²⁶ Nhưng giữa các con, không ai làm điều đó. Trái lại, ai muốn làm lớn phải làm tôi tớ người khác.

²⁷ Ai muốn lãnh đạo phải làm nô lệ cho anh chị em. ²⁸ Các con nên bắt chước Con Người, vì Ta đến trần gian không phải để cho người phục vụ, nhưng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng cứu chuộc nhiều người.”

Chúa Giê-xu Chữa Lành Hai Người Khiếm Thị

²⁹ Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ rời thành Giê-ri-cô, một đoàn dân đông đi theo Ngài. ³⁰ Có

hai người khiếm thị đang ngồi bên lề đường, nghe Chúa Giê-xu đi ngang qua, liền kêu lớn: “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!”

³¹ Đoàn dân quở hai người khiếm thị, bảo không được la lối om sòm, nhưng hai người lại kêu lớn hơn: “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!”

³² Chúa Giê-xu dừng bước, cho gọi họ đến và hỏi: “Các anh muốn Ta giúp gì đây?”

³³ Họ thưa: “Lạy Chúa, xin cho mắt chúng con được sáng!” ³⁴ Chúa Giê-xu thương xót họ và sờ mắt hai người. Lập tức mắt họ được sáng, họ liền đi theo Chúa.

21

Chúa Giê-xu Được Đón Rước Cách Vẻ Vang

¹ Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ gần đến Giê-ru-sa-lem, ngang làng Bê-pha-giê trên sườn núi Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi trước ² và dặn: “Các con đi thẳng vào làng trước mặt, sẽ thấy một con lừa cái buộc bên cạnh một lừa con. Cứ mở dây dắt chúng về đây cho Ta! ³ Nếu có ai hỏi, các con trả lời: ‘Chúa cần dùng chúng,’ người ta sẽ cho đi.”

⁴ Việc xảy ra đúng theo lời tiên tri:

⁵ “Hãy loan báo cho người Ít-ra-ên:

‘Vua các người đang đến thăm.

Ngài khiêm tốn cưỡi lừa con—

là con lừa cái.’ ”*

* 21:5 Xa 9:9

6 Hai môn đệ vâng lệnh ra đi, làm đúng điều Chúa Giê-xu dạy. 7 Họ dắt lừa cái và lừa con về, lót áo mình trên lưng để Chúa lên cưỡi.

8 Trong dân chúng, nhiều người lấy áo mình trải trên đường, người khác bẻ nhánh cây rải trước mặt Chúa. 9 Người vượt lên trước, người chạy theo sau, tung hô:

“Chúc tụng Con Vua Đa-vít!

Phước cho Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!

Chúc tụng Đức Chúa Trời trên nơi chí cao!”†

10 Cả thành Giê-ru-sa-lem náo động khi Chúa tiến vào thành. Họ hỏi: “Ông này là ai?” 11 Đám đông theo Chúa đáp: “Nhà Tiên Tri Giê-xu, ở Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê!”

Chúa Giê-xu Dẹp Sạch Đền Thờ

12 Chúa Giê-xu đi thẳng vào Đền Thờ, đuổi hết những người mua bán ra ngoài, lật đổ bàn của bọn đổi tiền và ghế của bọn bán bồ câu. 13 Chúa nói với họ: “Thánh Kinh chép: ‘Đền Thờ Ta là nơi cầu nguyện,’ nhưng các người đã biến thành sào huyệt trộm cướp!”‡

14 Lúc ấy, những người mù lòa, què quặt kéo nhau đến với Chúa trong Đền Thờ và được chữa lành. 15 Tuy nhiên, các thầy trưởng tế và thầy dạy luật thấy các phép lạ Chúa thực hiện và nghe tiếng trẻ con hoan hô: “Con Vua Đa-vít” vang dậy Đền Thờ, họ rất bực tức, 16 đến chất vấn

† 21:9 Thi 118:25-26; 148:1   ‡ 21:13 Ysai 56:7; Giê 7:11

Chúa Giê-xu: “Thầy có nghe bọn trẻ con nói gì không?”

Chúa Giê-xu đáp: “Có! Thế các ông chưa đọc câu Thánh Kinh: ‘Người sẽ được các em bé miệng còn hôi sữa ca ngợi’¹⁵ sao?”¹⁷ Rồi Chúa bỏ họ, ra khỏi thủ đô, về trọ tại làng Bê-tha-ni đêm ấy.

Chúa Giê-xu Rửa Cây Vả

¹⁸ Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu trở lại Giê-ru-sa-lem, Ngài đói; ¹⁹ Ngài thấy một cây vả bên vệ đường, liền lại gần nhưng không thấy trái, chỉ toàn cành lá rườm rà. Chúa quở: “Cây này sẽ chẳng bao giờ ra trái nữa!” Cây vả lập tức héo khô.

²⁰ Các môn đệ ngạc nhiên hỏi: “Làm sao cây vả khô héo nhanh chóng như thế?”

²¹ Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các con, nếu các con có đức tin, không chút nghi ngờ, không những các con bảo cây vả khô đi, mà còn có thể ra lệnh thì núi này cũng bị bứng lên và quăng xuống biển. ²² Bất cứ điều gì các con cầu xin và tin quyết, các con sẽ nhận được.”

Uy Quyền của Chúa Giê-xu

²³ Chúa Giê-xu vào Đền Thờ và bắt đầu giảng dạy, thình lình, các thầy trưởng tế và các trưởng lão bước vào và hỏi Chúa: “Thầy cậy uy quyền gì để làm việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?”

²⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Tôi cũng hỏi một câu, nếu các ông trả lời được, tôi sẽ giải đáp câu hỏi

của các ông. ²⁵ Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ đâu? Từ trời hay từ người?”

Họ thảo luận với nhau: “Nếu chúng ta nói từ trời, ông ấy sẽ hỏi: Sao các ông không tin Giăng? ²⁶ Nếu chúng ta nói từ người, thì nguy với dân chúng vì dân chúng đều công nhận Giăng là tiên tri của Đức Chúa Trời.” ²⁷ Vậy họ thưa với Chúa: “Chúng tôi không biết!”

Chúa Giê-xu đáp: “Nếu thế, Ta cũng không nói cho các ông biết nguồn gốc uy quyền của Ta.”

Ấn Dụ về Hai Con Trai

²⁸ “Các ông nghĩ thế nào về chuyện này: Người kia có hai con trai. Ông bảo đứa con trưởng: ‘Con ơi, hôm nay con ra vườn nho làm việc!’ ²⁹ Nó đáp: ‘Con không muốn đi,’ nhưng sau hối hận, ra vườn làm việc. ³⁰ Người cha lại sai đứa con thứ ra vườn. Nó nhanh nhẩu đáp: ‘Vâng, con sẽ đi ngay,’ nhưng cứ ở nhà, không chịu đi.

³¹ Vậy người con nào vâng lời cha?”

Họ đáp: “Người con trưởng.”

Chúa Giê-xu tiếp: “Tôi quả quyết với các ông, người thu thuế và gái giang hồ sẽ vào Nước Trời trước các ông. ³² Vì Giăng bảo các ông ăn năn, quay về Đức Chúa Trời, nhưng các ông không nghe; còn bọn thu thuế và gái giang hồ tin lời Giăng. Các ông đã thấy rõ nhưng vẫn không chịu ăn năn và không tin lời Giăng.”

Ấn Dụ về Các Đầy tớ Gian Ác

³³ “Các ông nghe thêm ấn dụ này: Người kia trồng một vườn nho, dựng hàng rào chung

quanh, đào hầm ép nho, xây tháp canh, cho đầy tớ mướn rồi lên đường đi xa. ³⁴ Đến mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi. ³⁵ Nhưng họ bị các đầy tớ bắt giữ; người bị đánh đập, người bị giết, người bị ném đá. ³⁶ Chủ lại phái đến một nhóm tớ đông hơn nữa. Họ cũng bị các đầy tớ đối xử tàn tệ và giết hại như trước.

³⁷ Sau hết, chủ sai con trai mình đến gặp các đầy tớ, vì nghĩ rằng họ sẽ kính nể con mình.

³⁸ Nhưng, khi vừa thấy con trai chủ, các đầy tớ bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự, chúng ta phải giết nó để chiếm đoạt tài sản!’ ³⁹ Họ liền bắt người con, kéo ra ngoài vườn nho rồi giết đi.

⁴⁰ Vậy, khi chủ vườn nho trở về sẽ đối xử với các đầy tớ ấy ra sao?”

⁴¹ Các lãnh đạo tôn giáo đáp: “Chủ sẽ tiêu diệt bọn gian ác ấy, cho người khác mướn vườn, canh tác và nộp hoa lợi đúng mùa.”

⁴² Chúa Giê-xu hỏi: “Các ông chưa đọc lời Thánh Kinh này sao?

‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra
đã trở thành tảng đá móng.

Đây là việc Chúa Hằng Hữu đã thực hiện,
và đó là điều kỳ diệu trước mắt chúng ta.’*

⁴³ Ta cho các ông biết: Chỗ của các ông trong Nước của Đức Chúa Trời sẽ dành cho những người biết nộp cho Chúa phần hoa lợi của Ngài.

⁴⁴ Ai ngã vào tảng đá sẽ bị tan xác, còn tảng đá ấy rơi nhằm ai, sẽ nghiền họ ra bụi.”

---

* 21:42 Thi 118:22-23

⁴⁵ Các thầy trưởng tế và Pha-ri-si nghe Chúa giải thích ẩn dụ, biết Ngài ám chỉ họ, ⁴⁶ nên tìm cách bắt Chúa, nhưng còn e ngại dân chúng, vì dân chúng đều công nhận Chúa Giê-xu là nhà tiên tri.

22

Ẩn Dụ Tiệc Cưới

¹ Chúa Giê-xu phán thêm một ẩn dụ: ² “Nước Trời được ví như một nhà vua tổ chức tiệc cưới cho thái tử. ³ Vua cho người nhắc nhở tân khách đã được mời đến dự tiệc, nhưng họ đều từ chối!

⁴ Vua lại sai người khác giục giã: ‘Tiệc đã dọn sẵn. Bò và thú béo đã nấu xong. Mời tân khách đến dự!’ ⁵ Nhưng họ chẳng quan tâm, mỗi người cứ lo việc riêng. Người đi thăm ruộng, người đi buôn bán. ⁶ Có người lại bắt các sứ giả hạ nhục và giết đi.

⁷ Vua nổi giận, cho quân đội tiêu diệt bọn sát nhân và thiêu hủy thành của họ. ⁸ Rồi vua bảo các cận thần: ‘Tiệc cưới đã dọn xong, nhưng khách được mời đều không xứng đáng. ⁹ Vậy, cứ đi ra các đường phố lớn, gặp ai cũng mời về dự tiệc!’ ¹⁰ Họ đi khắp các ngã đường, đem về đủ hạng người, không phân biệt tốt xấu, nên phòng tiệc đầy dẫy tân khách ăn uống nhộn nhịp.

¹¹ Khi vua vào phòng tiệc, vua gặp một vị khách không mặc trang phục cho lễ cưới. ¹² Vua hỏi: ‘Này bạn, sao đã vào đây mà không mặc áo lễ?’ Nhưng người ấy không đáp lại. ¹³ Vua truyền cho thuộc hạ: ‘Hãy trói người ấy, ném

ra ngoài, vào chỗ tối tăm đầy tiếng khóc lóc và
nghiến răng.’

¹⁴ Vì nhiều người được mời, nhưng ít người
được chọn.”

Thuế cho Sê-sa

¹⁵ Các thầy Pha-ri-si họp nhau bàn mưu gài bẫy
Chúa Giê-xu để có lý do bắt Ngài. ¹⁶ Họ sai vài
môn đệ của họ cùng đi với các đảng viên Hê-
rốt đến hỏi Chúa: “Thưa Thầy, chúng tôi biết
Thầy là người chân chính, lấy công tâm giảng
dạy Đạo Đức Chúa Trời, không nể sợ, thiên vị ai.
¹⁷ Xin Thầy cho biết: Có nên nộp thuế cho Sê-sa
không?”

¹⁸ Chúa Giê-xu biết rõ dụng ý họ, liền bảo:
“Hạng đạo đức giả! Các ông muốn gài bẫy Ta
sao? ¹⁹ Đưa Ta xem một đồng bạc nộp thuế!”
Khi họ đưa cho Ngài một đồng bạc La Mã,
²⁰ Chúa hỏi: “Hình và tên ai đây?”

²¹ Họ đáp: “Sê-sa.”

Chúa dạy: “Vậy, hãy nộp cho Sê-sa những gì
của Sê-sa! Hãy trả lại cho Đức Chúa Trời những
gì thuộc về Ngài!”

²² Họ sững sờ, không biết nói gì nên rút lui
ngay.

Thảo Luận về Sự Sống Lại

²³ Cũng ngày hôm ấy, các thầy Sa-đu-sê (chủ
trương không có sự sống lại) đến hỏi Chúa:
²⁴ “Thưa Thầy, Mô-i-se đã dạy: ‘Nếu người đàn
ông nào qua đời không có con, thì em trai người
đó sẽ lấy vợ goá của anh để sinh con nối dõi cho

anh.* 25 Chúng tôi gặp trường hợp: Gia đình kia có bảy anh em, người anh cả cưới vợ rồi chết không con, để vợ lại cho em. 26 Rồi từ người thứ hai, thứ ba, cho đến người thứ bảy, việc xảy ra giống hệt như thế. 27 Sau đó, người đàn bà cũng chết. 28 Đến ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ làm vợ ai trong bảy anh em? Vì tất cả đều đã cưới nàng.”

29 Chúa Giê-xu đáp: “Các ông lầm lẫn vì không hiểu Thánh Kinh, cũng chẳng hiểu quyền năng Đức Chúa Trời. 30 Khi sống lại, không ai còn cưới vợ lấy chồng nữa, mọi người đều giống như thiên sứ trên trời.

31 Về sự sống lại của người chết, các ông chưa đọc Lời Đức Chúa Trời phán với các ông sao? Sau nhiều năm Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp qua đời, Đức Chúa Trời phán: 32 “Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp. † Ngài không phải là Đức Chúa Trời của người chết, nhưng Đức Chúa Trời của người sống.”

33 Dân chúng ngạc nhiên và khâm phục các lời dạy của Chúa.

Điều Răn Quan Trọng

34 Khi các thầy Pha-ri-si nghe tin Chúa khiến cho các thầy Sa-đu-sê cứng họng, họ liền họp nhau tìm cách gài bẫy Ngài. 35 Một thầy Pha-ri-si làm luật gia đến chất vấn Chúa: 36 “Thưa

---

* 22:24 Phục 25:5-6 † 22:32 Xuất 3:6

Thầy, điều răn nào quan trọng nhất trong luật pháp Mô-i-se?”

³⁷ Chúa Giê-xu đáp: “ Phải yêu thương Chúa Hằng Hữu là Đức Chúa Trời người với cả tấm lòng, linh hồn, và trí tuệ![‡] ³⁸ Đó là điều răn thứ nhất và quan trọng nhất. ³⁹ Điều răn thứ hai cũng giống như thế: ‘Yêu người lân cận như chính mình.’[§] ⁴⁰ Hai điều răn ấy làm nền tảng cho tất cả luật pháp và lời tiên tri. Ai giữ hai điều răn ấy là giữ được toàn bộ luật pháp.”

Đấng Mết-si-a Là Dòng Dõi của Ai?

⁴¹ Thấy các thầy Pha-ri-si vây quanh mình, Chúa Giê-xu hỏi: ⁴² “Các ông nghĩ thế nào về Đấng Mết-si-a? Ngài là dòng dõi của ai?”

Họ đáp: “Con của Đa-vít.”

⁴³ Chúa Giê-xu hỏi tiếp: “Tại sao Đa-vít được Chúa Thánh Linh cảm hứng, gọi Đấng Mết-si-a là ‘Chúa tôi’? Vì Đa-vít nói:

⁴⁴ ‘Chúa Hằng Hữu phán cùng Chúa tôi:

Hãy ngồi bên phải Ta

cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới gót chân Con.’^{*}

⁴⁵ Đa-vít đã gọi Đấng Mết-si-a là ‘Chúa tôi,’ thì sao Đấng Mết-si-a có thể là dòng dõi của Đa-vít được?”

⁴⁶ Các thầy Pha-ri-si không biết giải đáp thế nào. Không ai dám chất vấn Chúa nữa.

[‡] 22:37 Phục 6:5   [§] 22:39 Lê 19:18   ^{*} 22:44 Thi 110:1

23

Chúa Giê-xu Quở Trách Các Lãnh Đạo Tôn Giáo

¹ Chúa Giê-xu dẫn dân chúng và các môn đệ.
² “Các thầy dạy luật và Pha-ri-si đều chiếm địa vị của Mô-i-se. ³ Các con nên vâng lời họ, nhưng đừng bắt chước việc họ làm, vì họ dạy thật giỏi nhưng không thực hành. ⁴ Họ đặt ra bao nhiêu luật lệ khắt khe buộc người khác phải vâng giữ, nhưng chính họ không giữ một điều nào.

⁵ Làm việc gì, họ cũng nhằm mục đích phô trương. Họ đeo các thẻ bài da thật lớn, mặc áo lễ thêu tua dài thậm thụt. ⁶ Họ ưa ngồi ghế danh dự trong phòng tiệc và hội đường. ⁷ Họ thích được người ta kính chào ngoài đường phố và xưng họ là ‘Thầy.’

⁸ Các con đừng chịu người ta gọi mình là ‘Thầy,’ vì chỉ Đức Chúa Trời là Thầy, còn các con đều là anh chị em. ⁹ Đừng nhận người nào làm ‘Cha’ vì chỉ Đức Chúa Trời là Cha của mọi người. ¹⁰ Đừng chịu ai gọi mình là ‘Chủ’ vì các con chỉ có một Chủ là Chúa Cứu Thế. ¹¹ Ai là người lớn hơn hết giữa các người, phải là đầy tớ. ¹² Ai tự đề cao sẽ bị hạ thấp, ai khiêm tốn hạ mình sẽ được nâng cao.

¹³ Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông đóng sập cửa Nước Trời trước mặt người ta. Các ông đã không chịu bước vào mà ai muốn vào lại ngăn cản. ¹⁴ Khốn cho các ông, giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc

những bài cầu nguyện cho dài giữa đám đông, đồng thời cướp đoạt nhà cửa của những quả phụ. Vì thế các ông sẽ bị hình phạt nặng hơn.*

¹⁵ Khốn cho các ông, các thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Các ông đi khắp các đường thủy, đường bộ tuyển mộ một người theo phe mình, để rồi huấn luyện người ấy trở thành hiểm độc gấp đôi các ông.

¹⁶ Khốn cho các ông, hạng lãnh đạo mù quáng! Các ông dạy người ta: 'Lời thề trước Đền Thờ của Đức Chúa Trời không quan trọng, nhưng ai chỉ vàng của Đền Thờ mà thề mới buộc phải giữ lời thề ấy.' ¹⁷ Thật là mù quáng, khờ dại! Chính Đền Thờ làm cho vàng ra thánh, vậy giữa vàng và Đền Thờ, bên nào quan trọng hơn?

¹⁸ Các ông còn dạy lời thề 'trước bàn thờ' không quan trọng, nhưng ai thề trước 'lễ vật trên bàn thờ' mới phải giữ lời thề. ¹⁹ Thật là mù quáng! Chính bàn thờ làm cho lễ vật ra thánh, vậy giữa bàn thờ và lễ vật, bên nào quan trọng hơn? ²⁰ Vì ai thề trước bàn thờ là hứa nguyện trước bàn thờ và lễ vật trên bàn thờ. ²¹ Ai thề 'trước Đền Thờ' là hứa nguyện trước Đền Thờ và Đức Chúa Trời ngự trong Đền Thờ. ²² Ai 'chỉ trời' mà thề là hứa nguyện trước ngai Đức Chúa Trời và Đấng ngự trên ngai.

²³ Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng người giả hình! Các ông dâng một phần mười bạc hà, thì là và rau cần mà bỏ qua những

---

* **23:14** Nt không có câu 14. Có vài bản cổ thêm câu 14.

điều quan trọng hơn trong luật pháp: công lý, nhân từ và thành tín. Đứng ra phải giữ những điều này, nhưng không được bỏ những điều kia. ²⁴ Hạng lãnh đạo mù quáng, các ông vờ lọc cho ra con muỗi mà nuốt chửng con lạc đà!

²⁵ Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông lau chùi bên ngoài bát đĩa còn bên trong lại đầy dẫy những tham nhũng và phóng dục. ²⁶ Nay, phái Pha-ri-si mù quáng, trước hết phải rửa sạch bề trong bát đĩa rồi bề ngoài mới sạch.

²⁷ Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng giả nhân giả nghĩa! Các ông đạo đức giả! Các ông giống những ngôi cổ mộ, sơn phết bên ngoài thật đẹp mà bên trong đầy xương người chết và mọi thứ dơ bẩn. ²⁸ Cũng thế, các ông khoác chiếc áo đạo đức để che dấu lòng đạo đức giả, vô đạo.

²⁹ Khốn cho giới dạy luật và Pha-ri-si, hạng đạo đức giả! Các ông xây mộ cho các nhà tiên tri và trang trí đài kỷ niệm các nhà đạo đức ³⁰ rồi tuyên bố: 'Nếu sống vào thời ấy, chúng tôi đã không về chung phần với tổ phụ mà sát hại các nhà tiên tri.'

³¹ Các ông tự nhận mình là con cháu kẻ giết các tiên tri! ³² Các ông theo gót người xưa, làm cho tội ác của họ thêm đầy tràn. ³³ Hỡi loài rắn độc! Dòng dõi rắn lục! Làm sao các người thoát khỏi đoán phạt của địa ngục?

³⁴ Vì thế, Ta sẽ sai các tiên tri, các nhà triết học, và giáo sư đến với các ông. Các ông sẽ đóng đinh người này trên cây thập tự, đánh đập

người khác rách da nát thịt trong các hội đường, truy nã họ từ thành này sang thành khác. ³⁵ Như thế, các ông phải chịu trách nhiệm về máu của những người công chính đổ ra khắp đất, từ máu A-bên cho đến máu Xa-cha-ri, con trai Ba-ra-chi, người đã bị các ông giết giữa Đền Thờ và bàn thờ. ³⁶ Ta quả quyết với các ông, chính thể hệ này phải chịu trách nhiệm hoàn toàn.”

Chúa Giê-xu Than Khóc về Giê-ru-sa-lem

³⁷ “Ôi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, thành đã giết các nhà tiên tri, và ném đá các sứ giả của Đức Chúa Trời! Đã bao lần Ta muốn tập hợp các con như gà mẹ túc gà con về ấp ủ dưới cánh, nhưng chẳng ai nghe. ³⁸ Vì thế, nhà các con sẽ hoang vắng tiêu điều. ³⁹ Ta cho các con biết điều này, các con sẽ không còn thấy Ta nữa, cho đến ngày các con nói: ‘Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa Hằng Hữu mà đến!’†”

24

Chúa Giê-xu Nói Trước về Tương Lai

¹ Chúa Giê-xu bước ra khỏi Đền Thờ, các môn đệ lại gần, xin Ngài xem các công trình kiến trúc Đền Thờ. ² Nhưng Chúa đáp: “Đền Thờ nguy nga các con trông thấy đây, một ngày kia sẽ bị san bằng, không có đến hai tảng đá chồng lên nhau nữa!”

³ Khi Chúa Giê-xu ngồi trên núi Ô-liu, các môn đệ đến hỏi riêng: “Xin Thầy cho chúng con biết

---

† 23:39 Thi 118:26

khi nào việc ấy xảy ra, và có dấu hiệu gì báo trước ngày Chúa trở lại và thời kỳ tận thế?”

⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Phải thận trọng để các con khỏi bị lừa gạt! ⁵ Nhiều người sẽ mạo Danh Ta, tự xưng là ‘Đấng Mê-ti-a.’ Họ sẽ làm cho nhiều người lầm lạc. ⁶ Các con sẽ nghe chiến tranh bùng nổ, và những tin tức khủng khiếp về chiến tranh. Đừng bối rối, vì các biến cố ấy phải xảy ra, nhưng chưa đến ngày tận thế. ⁷ Dân tộc này sẽ tiến đánh dân tộc khác, nước nọ tuyên chiến với nước kia. Nhiều xứ sẽ gặp nạn đói và động đất. ⁸ Đó chỉ là giai đoạn đầu của cơn đại nạn.

⁹ Khi ấy, người ta sẽ khủng bố, bức hại, và giết các con. Tất cả các dân tộc đều ghen ghét các con vì các con thuộc về Ta. ¹⁰ Nhiều người sẽ bỏ đạo, phản bội nhau và ghen ghét nhau. ¹¹ Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên quyến rũ nhiều người vào con đường lầm lạc. ¹² Vì tội ác lan tràn, tình yêu thương của nhiều người sẽ lạnh nhạt. ¹³ Nhưng ai nhẫn nhục chịu đựng cho đến cuối cùng, sẽ được cứu. ¹⁴ Phúc Âm Nước Trời phải được công bố khắp thế giới cho mọi dân tộc đều biết, rồi mới đến ngày tận thế.

¹⁵ Khi các con thấy vật ghê tởm đặt tại Nơi Thánh mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói trước (người đọc phải lưu ý!) ¹⁶ Ai đang ở xứ Giu-đê phải trốn lên miền đồi núi. ¹⁷ Ai đứng ngoài hiên đừng quay vào nhà góp nhặt của cải. ¹⁸ Ai ở ngoài đồng, đừng trở về nhà lấy áo. ¹⁹ Trong những ngày đó, không ai khổ cho bằng phụ nữ có thai

hay có cơn nạn. ²⁰ Các cơn hãy cầu nguyện để cuộc lánh nạn đừng xảy vào ngày thứ bảy hay giữa mùa Đông. ²¹ Vì khi ấy sẽ có tai họa khủng khiếp chưa từng thấy từ khi sáng thế đến bây giờ, và trong tương lai cũng chẳng bao giờ có nữa. ²² Nếu những ngày tai họa không được rút ngắn, cả nhân loại sẽ bị diệt vong. Nhưng vì con dân Chúa, số ngày khủng khiếp sẽ giảm bớt.

²³ Khi ấy, nếu ai bảo các con: 'Kìa, Đấng Mết-si-a ở đây,' hay 'Ngài ở kia' thì đừng tin. ²⁴ Vì những đấng Mết-si-a giả hay tiên tri giả sẽ xuất hiện và làm phép lạ để lừa gạt nhiều người, có thể đánh lừa cả con dân Chúa. ²⁵ Ta nói trước để các con đề phòng.

²⁶ Nếu có người bảo: 'Kìa, Đấng Mết-si-a ở ngoài hoang mạc,' thì đừng bận tâm và đi tìm. Hoặc họ nói: 'Chúa đang ẩn nơi kia,' cũng đừng tin. ²⁷ Vì như chớp nhoáng chiếu rọi khắp vòm trời trong nháy mắt, Đông phương hay Tây phương sẽ đồng thời thấy Con Người đến. ²⁸ Xác chết nằm đâu, chim kên kên tụ họp tại đó.

²⁹ Ngay sau ngày đại nạn,
 mặt trời sẽ tối tăm,
 mặt trăng cũng không chiếu sáng,
 các vì sao trên trời sẽ rơi rụng,
 và các quyền lực dưới bầu trời sẽ rung chuyển.*

³⁰ Khi ấy, dấu hiệu Con Người trở lại địa cầu sẽ xuất hiện trên trời, khắp thế giới sẽ than khóc. Mọi dân tộc sẽ trông thấy Con Người

* **24:29** Xem Ysai 13:10; 34:4; Giôên 2:10

giáng xuống trong mây trời với vinh quang và uy quyền tuyệt đối. ³¹ Ngài sẽ sai các thiên sứ thổi kèn vang dội để tập họp con dân Ngài chọn khắp bốn phương, từ những nơi chân trời góc biển.

³² Hãy học bài học cây vả. Khi cây đâm chồi nảy lộc, các con biết sắp đến mùa hạ. ³³ Cũng thế, khi thấy các biến cố ấy, các con biết ngày Chúa trở lại rất gần, như ngày bên cửa. ³⁴ Ta quả quyết, thời đại này chưa chấm dứt, các biến cố ấy đã xảy ra rồi. ³⁵ Trời đất sẽ tiêu tan nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi.

³⁶ Không một ai biết được ngày giờ tận thế. Các thiên sứ trên trời và Ta cũng thế. Chỉ Cha biết mà thôi.

³⁷ Khi Con Người đến sẽ giống như thời Nô-ê. ³⁸ Người ta vẫn an nhiên hưởng thụ—cưới gả, tiệc tùng—cho đến khi Nô-ê vào tàu. ³⁹ Chẳng ai tin nước lụt sẽ tràn ngập, cuốn sạch mọi người. Ngày Con Người trở lại cũng thế.

⁴⁰ Khi ấy, hai người đang làm ruộng, một người được rước đi, người kia bị bỏ lại. ⁴¹ Hai người đang xay lúa, một người được rước đi, người kia bị bỏ lại.

⁴² Các con phải cảnh giác! Vì không biết lúc nào Chúa mình sẽ đến. ⁴³ Nên nhớ, nếu chủ nhà biết trước giờ nào bọn gian phi đến, tất phải canh gác để phòng để khỏi bị mất trộm. ⁴⁴ Các con phải luôn luôn sẵn sàng vì Con Người sẽ đến vào giờ các con không ngờ."

⁴⁵ “Ai là quản gia trung thành, khôn ngoan, được chủ ủy thác coi sóc người nhà và phân phát thực phẩm cho họ đúng giờ? ⁴⁶ Người ấy sẽ được khen ngợi khi chủ trở về thấy đã làm trọn bổn phận. ⁴⁷ Ta quả quyết, chủ sẽ cho người ấy cai quản tất cả tài sản mình. ⁴⁸ Còn quản gia bất trung sẽ tự nhủ: ‘Chủ ta còn lâu mới về,’ ⁴⁹ rồi hành hạ người đầy tớ, ăn uống say sưa. ⁵⁰ Chủ sẽ trở về trong giờ nó không ngờ. ⁵¹ Nó sẽ bị hình phạt nặng nề, và chịu chung số phận với bọn giả nhân giả nghĩa, mãi mãi than khóc và nghiến răng.”

25

Ân Dụ về Mười Cô Phụ Dầu

¹ “Lúc ấy, Nước Trời sẽ giống trường hợp mười cô trinh nữ cầm đèn đi rước chàng rể. ² Năm cô dại, và năm cô khôn. ³ Năm cô dại cầm đèn mà quên đem thêm dầu, ⁴ trong khi các cô khôn đem dầu theo để châm vào đèn. ⁵ Vì chàng rể đến trễ, các cô đều ngủ gục.

⁶ Đến khuya, có tiếng gọi: ‘Chàng rể sắp đến! Mau ra nghênh tiếp!’

⁷ Tất cả trinh nữ bừng tỉnh, mở mắt chuẩn bị đèn dầu. ⁸ Các cô dại thấy đèn mình cạn dầu sắp tắt, liền nài nỉ các bạn chia cho tí dầu.

⁹ Các cô khôn từ khước: ‘Chúng tôi không có đủ dầu để chia sót. Các chị nên ra quán mua.’

¹⁰ Khi các cô ra quán, chàng rể đến. Năm cô sẵn sàng chờ đợi đều được vào dự tiệc cưới,

rồi cửa đóng lại. ¹¹ Còn năm cô đại khi quay lại, đứng ngoài gõ cửa, nài nỉ: ‘Xin mở cửa cho chúng tôi!’

¹² Nhưng chàng rể đáp: ‘Các cô phải đi nơi khác! Muộn quá rồi!’

¹³ Vậy, phải cảnh giác chờ đợi! Vì các con không biết ngày giờ Ta trở lại.”

Ân Dụ về Ba Dây Tớ

¹⁴ “Nước Trời cũng giống trường hợp người chủ sắp lên đường viễn du, gọi các dây tớ vào, ủy thác cho họ tài sản mình. ¹⁵ Chủ giao cho người thứ nhất năm túi bạc,* người thứ hai, hai túi bạc, và người thứ ba một túi bạc.

¹⁶ Sau khi chủ lên đường, người lãnh năm túi bạc lập tức kinh doanh, lời được năm túi bạc.

¹⁷ Người nhận hai túi bạc cũng đầu tư, thu lời hai túi bạc. ¹⁸ Còn người nhận một túi bạc đào đất chôn giấu số bạc của chủ.

¹⁹ Sau một thời gian khá lâu, chủ trở về, tính sổ với các dây tớ. ²⁰ Người nhận năm túi bạc đem thêm năm túi bạc đến trình: ‘Thưa chủ, năm túi bạc chủ giao, tôi làm lời thêm được năm túi nữa.’

²¹ Chủ khen: ‘Tốt lắm, dây tớ ngay thật và trung tín. Con đã trung tín trong việc nhỏ, nên sẽ được ủy thác nhiều việc lớn. Hãy cùng chung vui với Ta!’

²² Người lãnh hai túi bạc cũng bước đến: ‘Thưa chủ, hai túi bạc chủ giao, tôi làm lợi thêm được hai túi nữa.’

* **25:15** Nt ta-lâng. Một ta-lâng khoảng 34 kg.

²³ Chủ khen: ‘Tốt lắm, đây tớ ngay thật và trung tín. Con đã trung tín trong việc nhỏ, nên sẽ được ủy thác nhiều việc lớn. Hãy cùng chung vui với ta!’

²⁴ Người nhận một túi bạc đến phân trần: ‘Thưa chủ, tôi biết chủ khắt khe, hay gặt hái trong chỗ không gieo, thu hoạch ở nơi không trồng. ²⁵ Vì lo sợ, nên tôi tìm chỗ chôn giấu tiền của chủ, và đây, tôi xin gửi lại số tiền cho chủ.’

²⁶ Chủ quở trách: ‘Anh thật gian ngoa lười biếng! Đã biết ta thu hoạch lợi tức, ²⁷ sao anh không gửi số vàng ấy vào ngân hàng để khi ta về sẽ lấy cả vốn lẫn lời?’

²⁸ Rồi chủ ra lệnh: ‘Đem số tiền này cho người có mười túi bạc. ²⁹ Vì ai có, sẽ được thêm đến mức dư dật; còn ai không có, dù còn gì cũng bị lấy đi. ³⁰ Còn tên đầy tớ vô dụng kia, đem quăng nó vào chỗ tối tăm, đầy tiếng than khóc và nghiến răng.’ ”

Sự Phán Xét Sau Cùng

³¹ “Khi Con Người trở lại địa cầu trong vinh quang với tất cả các thiên sứ thánh, Ta sẽ ngồi trên ngai vinh quang. ³² Tất cả dân tộc sẽ tập hợp trước mặt Ta. Ta sẽ phân chia họ làm hai, như người chăn chia chiên với dê, ³³ sắp người công chính đứng bên phải và người gian ác bên trái.

³⁴ Vua sẽ nói với nhóm người bên phải: ‘Những người được Cha Ta ban phước! Hãy vào hưởng cơ nghiệp Ta đã chuẩn bị cho các con từ khi sáng tạo trời đất. ³⁵ Vì lúc Ta đói, các con

cho Ta ăn. Ta khát, các con cho Ta uống. Ta là khách lạ, các con tiếp rước Ta về nhà. ³⁶ Ta trần truồng, các con mặc áo cho Ta. Ta đau yếu, các con chăm sóc Ta. Ta bị tù, các con thăm viếng Ta.'

³⁷ Lúc ấy, những người công chính sẽ ngạc nhiên: 'Thưa Chúa, có khi nào chúng con thấy Chúa đói mà mời ăn? Hay thấy Chúa khát mà mời uống? ³⁸ Hoặc gặp Chúa là khách lạ mà tiếp đãi? Thấy Chúa trần truồng mà mặc quần áo? ³⁹ Hay biết Chúa đau ốm và bị tù mà thăm viếng đâu?'

⁴⁰ Và Vua giải thích: 'Ta quả quyết với các con, khi các con tiếp đãi anh em và chị em Ta tức là tiếp đãi Ta!'

⁴¹ Rồi Vua quay sang nhóm người bên trái và nói: 'Những người gian ác đáng nguyên rủa kia! Đi ngay vào lò lửa đời đời không hề tắt dành cho quỷ vương và các quỷ sứ. ⁴² Vì Ta đói các người không cho Ta ăn. Ta khát các người không cho Ta uống. ⁴³ Ta là khách lạ, các người không tiếp đón Ta. Ta trần truồng, các người không mặc áo cho Ta. Ta đau ốm và bị tù, các người không thăm viếng Ta!'

⁴⁴ Họ sẽ thốt mác: 'Thưa Chúa, chúng con có bao giờ thấy Chúa đói, khát, khách lạ, trần truồng, đau ốm, hay bị giam cầm đâu mà sẵn sóc giúp đỡ?'

⁴⁵ Ngài sẽ đáp: 'Ta quả quyết với các người, khi các người từ chối không cứu giúp một anh em và chị em hèn mọn nhất của Ta, tức là các người khước từ Ta.'

46 Rồi người ác bị đưa vào nơi hình phạt đời đời, còn người công chính được hưởng sự sống vĩnh cửu.”

26

Âm Mưu Giết Chúa Giê-xu

¹ Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: ² “Các con biết còn hai ngày nữa đến lễ Vượt Qua, Con Người sẽ bị phản bội và đóng đinh trên cây thập tự.”

³ Chính lúc ấy, các thầy trưởng tế và các trưởng lão họp tại dinh thầy thượng tế Cai-phe, ⁴ tìm âm mưu để bắt giết Chúa Giê-xu. ⁵ Họ quyết định chờ qua ngày lễ, để dân chúng khỏi náo động.

Chúa Giê-xu Được Xức Dầu tại Bê-tha-ni

⁶ Chúa Giê-xu vào nhà Si-môn, một người phong hủi tại làng Bê-tha-ni. ⁷ Chúa đang ngồi ăn, một thiếu phụ bước vào, mang theo bình ngọc thạch đựng dầu thơm rất đắt tiền. Chị đổ trên đầu Chúa.

⁸ Các môn đệ tức giận trách: “Phí của quá! ⁹ Sao không đem bán bình dầu thơm lấy số tiền lớn cứu trợ người nghèo?”

¹⁰ Biết dụng ý của họ, Chúa Giê-xu can thiệp: “Sao các con quả trách chị ấy? Chị đã làm một việc tốt đẹp cho Ta. ¹¹ Các con còn nhiều cơ hội giúp đỡ người nghèo, nhưng không có Ta luôn luôn. ¹² Chị đã xức dầu tẩm liệm thân Ta trước ngày mai táng. ¹³ Ta cho các con biết, việc làm của chị hôm nay sẽ được nhắc nhở ca tụng khắp

thế giới, tại những nơi Phúc Âm được truyền bá.”

Giu-đa Đồng Ý Phản Chúa Giê-xu

¹⁴ Lúc ấy, một trong mười hai sứ đồ tên Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đến tiếp xúc với các thầy trưởng tế. ¹⁵ Giu-đa hỏi: “Nếu tôi bắt Thầy tôi nộp cho các ông, các ông thưởng bao nhiêu?” Họ đồng ý trả ba mươi lạng bạc, và cân ngay số bạc cho Giu-đa. ¹⁶ Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa Giê-xu.

Bữa Tiệc Cuối Cùng

¹⁷ Ngày đầu lễ Vượt Qua—trong ngày lễ này, người Do Thái chỉ ăn bánh không men—các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Thầy muốn ăn lễ Vượt Qua tại đâu? Xin Thầy chỉ bảo để chúng con sửa soạn.”

¹⁸ Chúa đáp: “Các con vào thành tìm một người, rồi nói: ‘Thầy bảo: Giờ Ta gần đến, Ta và các môn đệ sẽ dự lễ Vượt Qua tại nhà anh.’ ” ¹⁹ Các môn đệ làm đúng theo lời Chúa Giê-xu và chuẩn bị lễ Vượt Qua.

²⁰ Đến tối, Chúa Giê-xu ngồi ăn với mười hai sứ đồ. ²¹ Giữa bữa ăn, Chúa phán: “Ta quả quyết, một người trong các con sẽ phản Ta!”

²² Các môn đệ vô cùng buồn bực, lần lượt hỏi Chúa: “Thưa Chúa, có phải con không?”

²³ Chúa đáp: “Người nào nhúng bánh vào đĩa với Ta là người phản Ta. ²⁴ Con Người phải chết như lời Thánh Kinh nói trước. Nhưng khốn cho

kẻ phản Con Người. Thà nó chẳng sinh ra còn hơn!”

²⁵ Giu-đa cũng giả vờ hỏi: “Thưa Thầy, có phải con không?”

Chúa Giê-xu đáp: “Chính con đã nói điều đó.”

²⁶ Khi đang ăn, Chúa Giê-xu lấy bánh, cảm tạ rồi bẻ ra trao cho các môn đệ. Ngài dạy: “Đây là thân thể Ta, các con hãy lấy ăn.”

²⁷ Chúa cũng rót nước nho, cảm tạ Đức Chúa Trời rồi đưa cho các môn đệ: ²⁸ “Các con hãy uống vì đây là máu Ta, máu đổ ra cho nhiều người được tha tội, ấn chứng Giao Ước mới giữa Đức Chúa Trời và nhân loại. ²⁹ Ta cho các con biết: Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến ngày uống nước nho mới với các con trong Nước Cha Ta.”

³⁰ Hát thánh ca xong, Chúa và các môn đệ lên núi Ô-liu.

Chúa Giê-xu Báo Trước Phi-e-rơ Chối Ngài

³¹ Chúa Giê-xu phán với họ: “Đêm nay, các con đều lìa bỏ Ta. Vì Thánh Kinh đã viết:

‘Ta sẽ đánh người chăn,
và bầy chiên tan tác.’*
và bầy chiên tan tác.’*

³² Nhưng sau khi sống lại, Ta sẽ qua xứ Ga-li-lê gặp các con.”

³³ Phi-e-rơ thưa: “Dù mọi người lìa bỏ Thầy, con cũng sẽ chẳng bao giờ xa Thầy.”

³⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với con, Phi-e-rơ—đêm nay trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần.”

---

* **26:31** Xa 13:7

³⁵ Phi-e-rơ thưa: “Dù phải chết với Thầy, con cũng sẽ không bao giờ chối Thầy!” Các môn đệ khác cũng đều quả quyết như thế.

Chúa Giê-xu Cầu Nguyện trong Vườn Ghết-sê-ma-nê

³⁶ Chúa Giê-xu đi với các môn đệ vào vườn Ghết-sê-ma-nê, Ngài phán: “Các con ngồi đây, đợi Ta đi cầu nguyện đàng kia!” ³⁷ Chúa chỉ đem Phi-e-rơ cùng hai con trai của Xê-bê-đê, Gia-cơ và Giăng, theo Ngài. Từ lúc đó, Ngài cảm thấy đau buồn sâu não vô cùng. ³⁸ Ngài phán với họ: “Linh hồn Ta buồn rầu tới độ! Các con ở đây thức canh với Ta.”

³⁹ Chúa đi một quãng, rồi quỳ gối sấp mặt xuống đất cầu nguyện: “Cha ơi! Nếu có thể được, xin cho Con khỏi uống chén này. Nhưng xin theo ý Cha, chứ không theo ý Con.”

⁴⁰ Khi quay lại, Chúa thấy ba môn đệ đang ngủ, Chúa phán với Phi-e-rơ: “Con không thức với Ta được một giờ sao? ⁴¹ Phải tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa vào vòng cám dỗ. Vì tâm linh thật muốn, nhưng thể xác yếu đuối!”

⁴² Chúa Giê-xu đi cầu nguyện lần thứ nhì: “Cha ơi! Nếu chén này không thể dẹp bỏ được cho đến khi Con uống xong, xin ý Cha được thực hiện.” ⁴³ Lần này, Chúa quay lại thấy các môn đệ vẫn ngủ, mắt nhắm nghiền.

⁴⁴ Vậy, Ngài đi cầu nguyện lần thứ ba, cũng xin như lần trước. ⁴⁵ Chúa trở lại, bảo các môn đệ: “Giờ này các con còn ngủ và nghỉ ngơi sao? Đã đến lúc Con Người bị phản nộ vào tay bọn gian

ác. ⁴⁶ Đứng dậy, đi với Ta! Này, kẻ phản Ta đã tới!”

Chúa Giê-xu Bị Phản và Bị Bắt

⁴⁷ Chúa Giê-xu còn đang nói, Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ xông đến. Theo sau, có một đoàn người cầm gươm dao, gậy gộc, là tay sai của các thầy trưởng tế và các trưởng lão. ⁴⁸ Tên phản Chúa, Giu-đa, ra ám hiệu: “Tôi hôn người nào, các anh cứ bắt giữ ngay!” ⁴⁹ Giu-đa trôn tráo xông thẳng đến chào Chúa Giê-xu: “Lạy Thầy!” rồi hôn Chúa.

⁵⁰ Chúa Giê-xu đáp: “Bạn ơi, cứ làm cho xong việc của bạn đi!”

Bọn kia liền xông vào bắt giữ Chúa Giê-xu.

⁵¹ Một môn đệ của Chúa rút gươm chém đầy tớ của thầy trưởng tế, đứt mất một vành tai.

⁵² Tuy nhiên, Chúa Giê-xu bảo: “Hãy tra ngay gươm vào vỏ! Vì ai cầm gươm sẽ bị giết bằng gươm. ⁵³ Con chẳng biết Ta có quyền xin Cha mười hai quân đoàn thiên sứ đến bảo vệ Ta sao?

⁵⁴ Nhưng nếu thế thì lời Thánh Kinh đã viết về các việc này làm sao ứng nghiệm được?”

⁵⁵ Chúa Giê-xu hỏi đoàn người bắt Ngài: “Ta đâu phải trộm cướp mà các ông đem gươm dao, gậy gộc đến bắt? Hằng ngày Ta vẫn ngồi giảng dạy trong Đền Thờ, sao các ông không bắt Ta? ⁵⁶ Nhưng mọi việc xảy ra đây đều làm ứng nghiệm lời các nhà tiên tri trong Thánh Kinh.” Khi ấy, tất cả các môn đệ đều bỏ Ngài và chạy.

Chúa Giê-xu Trước Hội Đồng Quốc Gia

⁵⁷ Bắt được Chúa rồi, họ giải Ngài đến dinh thầy thượng tế Cai-phe. Các thầy dạy luật và các trưởng lão đã họp mặt đông đủ trong dinh. ⁵⁸ Trong khi đó, Phi-e-rơ theo sau Chúa xa xa, cho đến khi vào sân dinh thầy thượng tế. Ông len lỏi ngồi chung với bọn tuần cảnh để theo dõi mọi diễn biến.

⁵⁹ Các thầy trưởng tế và cả Hội Đồng Quốc Gia tìm bằng chứng dối để khép Chúa Giê-xu vào tội tử hình. ⁶⁰ Dù nhiều người đứng lên vu cáo đủ điều, nhưng họ vẫn chưa tìm thấy bằng chứng nào có đủ giá trị. Cuối cùng, hai người tiến lên tố cáo: ⁶¹ “Người này đã nói: ‘Ta sẽ phá nát Đền Thờ của Đức Chúa Trời rồi xây cất lại trong ba ngày.’ ”

⁶² Thầy thượng tế vùng đứng dậy, hỏi Chúa Giê-xu: “Sao, ông trả lời thế nào về lời tố cáo đó?” ⁶³ Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng không đáp. Thầy thượng tế tiếp: “Tôi buộc ông thề trước Đức Chúa Trời Hằng Sống—hãy nói cho chúng tôi biết, ông có phải là Đấng Mết-si-a, Con Đức Chúa Trời không?”

⁶⁴ Chúa Giê-xu đáp: “Các ông đã nói vậy! Trong tương lai, các ông sẽ thấy Con Người ngồi bên phải Đức Chúa Trời và cỡi mây trời trở lại trần gian.”†

⁶⁵ Thầy thượng tế xé toạc chiếc áo lễ đang mặc, thét lên: “Phạm thượng! Chúng ta cần gì nhân chứng nữa! Quý ngài vừa nghe tận tai lời

---

† 26:64 Xem Đa 7:13

phạm thượng đó. ⁶⁶ Vậy quý ngài quyết định thế nào?”

Họ đáp: “Nó đáng bị tử hình!”

⁶⁷ Họ đua nhau khạc nhổ vào mặt Chúa Giê-xu, đánh đấm, tát tai Ngài, ⁶⁸ rồi nói: “Này, Đấng Mết-si-a! Đoán xem ai vừa đánh anh đó?”

Phi-e-rơ Chối Chúa

⁶⁹ Trong khi đó, Phi-e-rơ vẫn ngồi ngoài sân. Một đầy tớ gái đến nhìn mặt ông và nói: “Anh cũng là một trong các môn đệ của Giê-xu, người Ga-li-lê.”

⁷⁰ Nhưng Phi-e-rơ chối trước mặt mọi người: “Chị nói gì, tôi không hiểu!”

⁷¹ Thấy ông đi ra cổng, một chị đầy tớ khác báo cho bọn gác cổng: “Anh này là môn đệ của Giê-xu người Na-xa-rét.”

⁷² Phi-e-rơ lại chối: “Tôi thề chẳng hề quen biết người đó!”

⁷³ Một lát sau, bọn người đứng chung quanh lại tố Phi-e-rơ: “Đúng rồi! Anh cũng là một trong bọn họ; anh nói đặc giọng Ga-li-lê, còn chối cãi gì nữa!”

⁷⁴ Phi-e-rơ liền thề: “Sự rửa sả ở trên tôi nếu tôi dối trá—tôi không hề quen biết người đó!” Lập tức có tiếng gà gáy.

⁷⁵ Phi-e-rơ sức nhớ lời Chúa Giê-xu: “Trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần.” Rồi ông bước ra ngoài, khóc lóc đặng cay.

27

Giu-đa Tự Sát

¹ Trời vừa sáng, các thầy trưởng tế và các trưởng lão bàn định kế hoạch giết Chúa Giê-xu.
² Họ xiềng Ngài thật chặt rồi giải qua Phi-lát, tổng trấn La Mã.

³ Khi Giu-đa, người phản Chúa, thấy Chúa bị kết án nặng nề, thì hối hận. Ông liền đem ba mươi miếng bạc trả lại các thầy trưởng tế và các trưởng lão. ⁴ Giu-đa than thở: “Tôi có tội, vì phản bội người vô tội!”

Họ lạnh lùng đáp: “Mặc anh chứ! Việc ấy liên hệ gì đến chúng tôi?”

⁵ Giu-đa ném bạc vào trong Đền Thờ rồi ra ngoài thắt cổ chết.

⁶ Các thầy trưởng tế lượm bạc lên, bảo nhau: “Bạc này dính dấp máu người, không được để trong kho báu của Đền Thờ.” ⁷ Họ quyết định dùng số bạc mua đám đất của thợ gốm để làm nghĩa trang chôn người nước ngoài. ⁸ Vì thế, người ta gọi đám đất đó là Cánh Đồng Máu.
⁹ Việc xảy ra đúng theo lời Tiên tri Giê-rê-mi:

“Họ lấy ba mươi miếng bạc,
là giá người Ít-ra-ên định cho một người,
¹⁰ và dùng số bạc mua cánh đồng của thợ gốm,
như lời Chúa Hằng Hữu truyền bảo tôi.”

Chúa Giê-xu Trước Tòa Phi-lát

¹¹ Chúa Giê-xu đứng trước Phi-lát, tổng trấn La Mã. Tổng trấn hỏi: “Anh có phải là Vua người Do Thái không?”

Chúa Giê-xu đáp: “Ông đã nói điều đó.”

12 Nhưng khi các thầy trưởng tế và các trưởng lão tranh nhau vu cáo, Chúa Giê-xu vẫn im lặng.

13 Phi-lát nhắc: “Anh không nghe họ tố cáo anh đủ điều đó sao?” 14 Nhưng Chúa Giê-xu vẫn im lặng, khiến tổng trấn vô cùng ngạc nhiên.

15 Hằng năm, đến Lễ Vượt Qua, tổng trấn có lệ tha một tử tù theo lời thỉnh cầu của dân chúng.

16 Năm ấy, có một phạm nhân nổi tiếng tên Ba-ra-ba. 17 Khi thấy dân chúng tụ tập đông đảo trước dinh, Phi-lát hỏi: “Các anh muốn ta tha ai? Ba-ra-ba hay Giê-xu còn gọi là Đấng Mết-si-a?” 18 (Vì Phi-lát biết rõ họ bắt nộp Chúa Giê-xu chỉ vì lòng ganh ghét).

19 Giữa lúc Phi-lát đang ngồi xử án, vợ ông sai người đến dặn: “Đừng động đến người vô tội đó, vì đêm qua tôi có một cơn ác mộng kinh khiếp về người.”

20 Nhưng các thầy trưởng tế và các trưởng lão sách động quần chúng xin Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba và xử tử Chúa Giê-xu. 21 Tổng trấn hỏi lại: “Trong hai người, các anh muốn ta tha ai?”

Dân chúng đáp: “Ba-ra-ba!”

22 Phi-lát hỏi tiếp: “Vậy ta phải làm gì với Giê-xu còn gọi là Đấng Mết-si-a?”

Họ la lớn: “Đóng đinh hắn!”

23 Phi-lát hỏi: “Tại sao? Người phạm tội gì?”

Nhưng họ gầm thét: “Đóng đinh hắn trên cây thập tự!”

24 Phi-lát thấy mình không kiểm soát nổi dân chúng, cuộc náo loạn sắp bùng nổ, nên ông lấy nước rửa tay trước mặt mọi người và tuyên bố:

“Ta vô tội về máu của Người này. Trách nhiệm về phần các anh!”

²⁵ Cả đoàn dân đều thét lên: “Cứ đòi nợ máu ấy nơi chúng tôi và con cháu chúng tôi!”

²⁶ Vậy, Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba cho họ, đồng thời sai đánh Chúa Giê-xu rồi giao cho lính đem đóng đinh trên cây thập tự.

Những Người Lính Chế Nhạo Chúa Giê-xu

²⁷ Quân lính La Mã giải Chúa Giê-xu vào dinh tổng trấn, rồi tập hợp cả đại đội vây quanh Ngài.

²⁸ Họ lột áo rồi khoác cho Ngài tấm áo choàng màu tía. ²⁹ Họ bện chiếc mũ bằng gai đội lên đầu Chúa và đặt vào tay phải Ngài một cây gậy bằng sậy. Rồi họ quỳ xuống trước mặt Ngài, chế giễu: “Lạy Vua người Do Thái!” ³⁰ Họ lại khạc nhổ vào mặt Chúa, lấy gậy đập lên đầu Ngài.

³¹ Chế giễu xong, họ cởi áo choàng ra, mặc áo lại cho Chúa rồi dẫn Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Sự Đóng Đinh

³² Vừa lên đường, quân lính thấy Si-môn, người xứ Ly-bi, liền bắt anh vác cây thập tự cho Chúa. ³³ Đoàn người tiến lên đồi Gô-gô-tha (nghĩa là đồi Sọ). ³⁴ Họ cho Chúa uống rượu thuốc để xoa dịu cơn đau, nhưng Ngài nếm qua rồi không chịu uống.

³⁵ Quân lính đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Họ gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài, ³⁶ rồi ngồi canh gác chung quanh cây thập tự. ³⁷ Họ treo trên đầu Ngài tấm bảng ghi tội trạng: “Đây

là Giê-xu, Vua người Do Thái.”³⁸ Bọn lính cũng đóng đinh hai tướng cướp trên cây thập tự, một tên bên phải, một tên bên trái Chúa.

³⁹ Khách qua đường lắc đầu, sỉ nhục Chúa:
⁴⁰ “Anh đòi phá nát Đền Thờ rồi xây lại trong ba ngày, sao không tự giải cứu đi! Nếu anh là Con Đức Chúa Trời, sao không xuống khỏi cây thập tự đi!”

⁴¹ Các thầy trưởng tế, thầy dạy luật, và các trưởng lão cũng mỉa mai: ⁴² “Nó cứu người khác giỏi lắm mà cứu mình không nổi! Vua người Do Thái hả? Phải xuống khỏi cây thập tự chúng ta mới tin! ⁴³ Nó tin cậy Đức Chúa Trời, lại tự xưng là Con Đức Chúa Trời. Nếu Ngài nhìn nhận nó, hãnh Ngài phải cứu nó!” ⁴⁴ Hai tướng cướp bị đóng đinh bên cạnh Chúa cũng hòa theo sỉ nhục Ngài.

Cái Chết của Chúa Giê-xu

⁴⁵ Từ trưa đến 3 giờ chiều, khắp nơi đều tối đen như mực. ⁴⁶ Lúc ba giờ, Chúa Giê-xu kêu lớn: “Ê-li, Ê-li, lam-ma-sa-bách-ta-ni?” nghĩa là: “Đức Chúa Trời ơi! Đức Chúa Trời ơi! Sao Ngài lìa bỏ Con?”

⁴⁷ Nghe tiếng kêu, mấy người đứng gần bảo: “Này, hãnh gọi Ê-li!” ⁴⁸ Một người chạy đi lấy bông đá, tẩm rượu chua, buộc vào đầu cây gậy đưa lên cho Chúa nhấm. ⁴⁹ Những người khác lại bảo: “Ta chờ xem Ê-li có đến cứu nó không!”

⁵⁰ Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi tắt hơi. ⁵¹ Lập tức, bức màn trong Đền Thờ bị xé đôi từ trên xuống dưới. Đất rung động dữ dội,

đá lớn vỡ ra. ⁵² Các cửa mộ mở tung và nhiều người thánh đã chết được sống lại. ⁵³ Họ ra khỏi mộ, đợi đến khi Chúa sống lại mới vào thành thánh Giê-ru-sa-lem xuất hiện cho nhiều người xem thấy.

⁵⁴ Viên đại đội trưởng cũng như quân lính La Mã đang canh giữ Chúa thấy cơn động đất và các diễn biến ấy, đều khiếp sợ và nhìn nhận: “Người này thật đúng là Con Đức Chúa Trời!”

⁵⁵ Nhóm phụ nữ theo phục vụ Chúa từ xứ Ga-li-lê, đều đứng từ xa mà nhìn. ⁵⁶ Trong số ấy có Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri (mẹ của Gia-cơ và Giô-sép), và bà Xê-bê-đê, mẹ Gia-cơ và Giảng.

An Táng Chúa Giê-xu

⁵⁷ Đến tối, Giô-sép—một người giàu có ở vùng A-ri-ma-thê—cũng là môn đệ của Chúa Giê-xu—⁵⁸ đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa Giê-xu. Phi-lát ra lệnh giao xác Chúa cho ông. ⁵⁹ Giô-sép hạ thi hài Chúa xuống, khâm liệm bằng một cây vải gai sạch, ⁶⁰ rồi đem an táng trong huyệt đá của riêng ông mà ông mới đục trong sườn núi. Giô-sép lăn một tảng đá lớn chặn trước cửa mộ, rồi ra về. ⁶¹ Còn Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Gia-cơ vẫn ngồi trước mộ.

Lính Canh Gác Mộ

⁶² Hôm sau, kể ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua, các thầy trưởng tế và thầy Pha-ri-si đến gặp Phi-lát. ⁶³ Họ thỉnh cầu: “Chúng tôi nhớ khi còn sống tên lừa bịp này đã nói: ‘Sau ba ngày tôi sẽ sống lại.’” ⁶⁴ Để đề phòng mưu gian, xin tổng trấn ra lệnh

canh gác mộ nó thật nghiêm ngặt suốt ba ngày, như thế môn đệ nó không thể đánh cắp xác nó rồi phao tin rằng nó sống lại! Nếu mưu gian ấy được thành, việc đổi gạt này sẽ tai hại hơn lần trước.”

⁶⁵ Phi-lát đáp: “Các anh có lính canh, cứ việc canh gác cho cẩn mật!” ⁶⁶ Họ liền niêm phong tảng đá và đặt lính canh gác ngôi mộ.

28

Sự Phục Sinh

¹ Sáng Chúa Nhật, trời mới rạng đông, Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri, mẹ Gia-cơ đi thăm mộ Chúa.

² Thành linh, có trận động đất dữ dội! Một thiên sứ của Chúa từ trời giáng xuống, lăn tảng đá khỏi cửa mộ và ngồi lên trên. ³ Mặt thiên sứ sáng như chớp nhoáng, áo trắng như tuyết. ⁴ Bọn lính canh run rẩy khiếp sợ, trở nên bất động như xác chết.

⁵ Thiên sứ bảo: “Đừng sợ, tôi biết các bà tìm Chúa Giê-xu, Đấng đã chịu đóng đinh trên cây thập tự. ⁶ Nhưng Chúa không ở đây đâu, Ngài sống lại rồi đúng như lời Ngài nói. Hãy đến xem chỗ Chúa đã nằm ⁷ và lập tức đi loan tin cho các môn đệ biết Chúa đã sống lại! Hiện nay Chúa đi trước lên xứ Ga-li-lê để gặp các môn đệ Ngài tại đó. Xin các bà ghi nhớ!”

⁸ Họ vừa sợ vừa mừng, vội vàng ra khỏi mộ, chạy đi báo tin cho các môn đệ. ⁹ Nhưng bất ngờ họ gặp Chúa Giê-xu. Thấy Ngài chào mừng, họ liền đến gần, ôm chân Chúa và thờ lạy Ngài.

10 Chúa Giê-xu phán bảo họ: “Đừng sợ! Các con cứ đi báo tin mừng cho các anh chị em Ta để họ lên xứ Ga-li-lê họp mặt với Ta.”

Trình Báo của Lính Tuần Canh

11 Trong khi các bà đi về, bọn lính canh cũng chạy về thành báo mọi việc cho các thầy trưởng tế. 12 Họ họp kín với các trưởng lão rồi cho bọn lính thật nhiều tiền 13 và dặn: “Các anh cứ phao tin rằng giữa đêm, các anh đang ngủ, bọn môn đệ đã lẻn vào lấy trộm xác Giê-xu. 14 Nếu vụ này tới tai tổng trấn, chúng ta sẽ tìm cách giải thích để các anh khỏi bị liên lụy.” 15 Bọn lính nhận tiền và làm theo chỉ thị. Đến ngày nay, giữa vòng người Do Thái, người ta vẫn còn nghe lời đồn đại đó.

Đại Mệnh Lệnh

16 Mười một sứ đồ đến xứ Ga-li-lê, lên ngọn núi Chúa Giê-xu đã hẹn. 17 Vừa thấy Chúa, họ đều quỳ xuống thờ lạy Ngài, nhưng một vài người còn nghi ngờ.

18 Chúa Giê-xu đến gần các môn đệ, ân cần dặn bảo: “Tất cả uy quyền trên trời dưới đất đều giao về tay Ta. 19 Vậy, các con hãy đi dui dặt tất cả các dân tộc làm môn đệ Ta, làm báp-tem cho họ nhân danh Cha, Con, và Chúa Thánh Linh, 20 và dạy họ vâng giữ mọi mệnh lệnh Ta! Chắc chắn Ta ở với các con luôn luôn, từ nay cho đến ngày tận thế.”

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™
Vietnamese: Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện
Đại™ (Bible)

copyright © 2015 Biblica, Inc.

Language: Tiếng Việt

Translation by: Biblica, Inc.

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Thiên Ban Kinh Thánh Hiện Đại™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Vietnamese Contemporary Bible™

Copyright © 1982, 1987, 1994, 2005, 2015 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-04-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

653cd369-b5a5-59f3-bdc8-c5f5cbbaee8d